

září 2008

cena 15 Kč

čtvrtletník pro Kopidlenko

Kopidlenské listy

Kopidlenská rodačka se podělila o cenná historická svědectví

„Jsem rodačka města Kopidlna a prostřednictvím své známé pozoruji dění svého rodného města. Patřím asi k nejstarším současně žijícím rodákům – jsem narozena v roce 1917,“ tak začíná dopis paní Marie Neradové, který na počátku léta adresovala redakci Kopidlenských listů. Vyjádřila v něm přání a ochotu podělit se o vzpomínky na Kopidlnu v první polovině minulého století.

Jak se nám později sama svěřila, Kopidlenské listy čte pravidelně. K napsání dopisu redakci ji vedla informace o živnostech za první republiky v Kopidlně, zveřejněné v jednom z předchozích čísel. To byl podnět k tomu, aby nás oslovila a nabídla jejich doplnění z vlastních vzpomínek. A protože paní Neradová žije v severočeském Mostě, využili jsme jejího pozvání a vypravili se za ní na dlouhou cestu za vzpomínkami.

Už přivítání pro nás bylo nemalým překvapením. Naše hostitelka se nám předvedla jako velice vitální paní, které by její vysoký věk nikdo nehádal. Bydlí v samostatném bytě, a ač by mohla využívat pečovatelskou službu, doposud se o sebe umí postarat sama. Vaří, peče, nakupuje, sleduje společenské dění nejen ve svém

městě, ale přes televizní kanál ČT 24, který měla puštěný i při našem příchodu, sleduje události v celé naší republice. Čím nás však nejvíce zaujala, to byly vzpomínky na Kopidlnu, jež si ve stále ještě svěží paměti uchovala.

V rozhovoru, který jsme s ní při návštěvě vedli, paní Neradová nezůstala jen u výčtu kopidlenských živností, kterými bylo naše setkání motivováno. Ukázalo se, že na rodné město, kde žila do roku 1940 a kde později navštěvovala své rodiče, přechovává spoustu dalších stále živých vzpomínek. Například na dechové kapely, kterých bývalo v Kopidlně několik. Na divadelní představení, bály a slavnosti, kterých se jako mladá dívka účastnila. Na velké události, jako bylo odvážení pozůstatků hrobů rodiny Šliků na Veliš nebo návštěva Edvarda Beneše v Kopidlně, ještě mezi válkami, tehdy ve funkci ministra zahraničních věcí.

O tyto vzpomínky a další získané informace bychom se se čtenáři Kopidlenských listů rádi podělili. Protože z tříhodinové besedy nechceme nic krátit, budeme v ličení zážitků z návštěvy a v záznamu vyprávění paní Neradové pokračovat v příštím čísle Kopidlenských listů. (kl)

Výstavba sportovní haly za více než 32 milionů začíná

Josef Tábořský
starosta Kopidlna

Vážení spoluobčané, nastupuje podzimní období, které je spojeno s intenzivní stavební činností před tím, než nás zaskočí zima. Proto investiční výstavbě k rozvoji města je věnována mimořádná pozornost.

Investiční akce v oblasti životního prostředí finišují. Výstavba vodovodního řadu v Drahorazi je prakticky dokončena, zbývá ještě dokončení části přípojek občanů a zahájení zkušebního provozu. Náklady na tuto akci byly více než 2,5 mil. Kč, z toho 1,6 mil. Kč bylo hrazeno z dotace kraje. Dále byla zahájena výstavba vodovodního řadu v obci Pševs, kterou je plánováno dokončit do konce roku s tím, že zkušební provoz bude na začátku příštího roku. Zde náklady na akci jsou podstatně vyšší a představují více než 8,5 mil. Kč, ale z toho je 60 % hrazeno z dotací Ministerstva zemědělství a kraje. K provozování uvedených vodovodů byla v rámci výběrového řízení vybrána společnost VAK, a. s., Nymburk. Oceňuji aktivní spolupráci většiny obyvatel, ale i rekreantů a jejich pochopení k překonání problémů, které při každé výstavbě jsou.

Se zajištěním pitné vody v části Kopidlna na Ledkovách máme značné problémy. Byl proveden hydrogeologický průzkum s vrtu ve vybraných lokalitách, ale jeho výsledky nejsou příznivé. V prvním vrtu do hloubky 30 m voda sice objevena byla s dostatečnou kapacitou, ale voda není pitná a nelze ji ani upravit standardními metodami. V druhém vrtu voda nebyla. Nyní děláme další opatření k vyřešení tohoto problému.

pokračování na straně 4

Mají si kde hrát – nová hřiště pro děti

Houpačky, šplhací věže, prolézačky, domeček s verandou, vláček, pyramida, posezení - to všechno nabízí nové dětské hřiště, které vyrostlo v červenci na sídlišti U Cihelny. Vybavení bylo pořízeno městem a celková cena díla činila 106 tisíc korun. V Kopidlně to ale nemá být na dlouhou dobu hřiště poslední. V budoucnu chce město vyžít pro děti rozšířit o další dvě hřiště v celkové hodnotě kolem jednoho a půl milionu korun. „Jedno z nich bychom rádi

vybudovali v areálu mateřské školy, využívat by se mohlo ale i veřejně. Jeho hodnota bude asi půl milionu korun a máme i dílčí příslib na možnou dotaci,“ uvedl starosta Josef Táborský. Druhé plánované hřiště chce město spojit s rekonstrukcí bývalého muzea, na jehož zahradě má vyrůst. I v tomto případě se počítá s využitím dotačních peněz v rámci rekonstrukce budovy na kulturní a vzdělávací centrum. Návrhy a projekty hřišť zpracovává firma Tomovy parky. (kl)

Veřejný vodovod do vesnic

Přes 2,5 milionu korun stála právě dokončovaná výstavba vodovodu v Drahorazi, na které se ze 70 procent podílí Královéhradecký kraj. „V době výstavby řadu došlo k upřesnění průběhu následné výstavby přípojek k jednotlivým objektům. Byl vybrán provozovatel tohoto nového zařízení, kterým se stala společnost VAK Nymburk. Zástupci provozovatele se zúčastnili 21. srpna kontrolního dne na stavbě a upřesnili dodavateli své požadavky před zahájením výstavby přípojek,“ uvedl Josef Tomášek z hospodářského odboru kopidlenské radnice. Město v současnosti řeší zásobení pitnou vodou také v sousední Pševsi a Ledkově. (kl)

Novým místostarostou zvolen Václav Šimůnek

Novým místostarostou města zvolili kopidlenský zastupitelé 18. září 2008 Václava Šimůnka (ODS). Ve funkci nahradil Romana Nováka, který krátce před tím rezignoval na svůj zastupitelský mandát. Do zastupitelstva za něj nastoupil první náhradník volební strany Josef Vodička (ČSSD). Na volné místo radního byl pak zvolen Petr Albrecht (ČSSD). (kl)

NA NÁDRAŽÍ PO NOVÉ CESTĚ K významnému zkvalitnění podmínek pro cestující i personál železnice by po nedávné opravě nádražní budovy a vylepšení peronů měla přispět i probíhající rekonstrukce příjezdové komunikace a zpevněných ploch u nádraží. Na rekonstrukci komunikace a nástupiště dostalo Kopidlno dar 700 tisíc korun od Královéhradeckého kraje, celková cena díla dosáhne téměř jednoho milionu korun. Dodavatelem je firma Rekom z Nového Bydžova a dokončení prací bylo načasováno na konec září. Město má v plánu i nadále pokračovat v opravách a výstavbě komunikací, aktuální je v současné době například rekonstrukce chodníků v Jičínské ulici nebo komunikace k bytovkám u nádraží.

Kopidlno na letošním pohádkovém festivalu

Již 18. ročník festivalu Jičín - město pohádky se uskutečnil ve dnech 9.-14. září. Tato ojedinělá slavnost určená hlavně dětem byla letos ve znamení „čertovského rojení“. Od rána až do noci bylo pro účastníky připraveno mnoho pestrých programů pro menší i větší děti. Na pestrém čertovském mumraji se podíleli i kopidlenská, a zdaleka nejen v roli diváků. Úterního zahajovacího průvodu se účastnila početná skupina studentů kopidlenské zahradnické školy.

Jednou z atrakcí slavnostního zahájení byla šachová partie s živými figurami, kterou s dětmi 1. ZŠ v Jičíně nacvičil pan učitel Suchoradský, a moderoval ji jeho přítel a příznivec kopidlenských šachistů pan Petr Luniaczek z Českých Budějovic. Partie byla představena na arkádovém nádvoří jičínského zámku, za pozornosti diváků a hostů, mezi nimiž nechyběl ani hejtman kraje Pavel Bradík.

Živá šachová partie se stala senzací zahájení a konce festivalu v Jičíně.

V zahajovacím průvodu zástupci Kopidlna nechyběli.

Velkou pozornost dětí budil úl s živými včelami.

Včelaři z Kopidlenska představili skleněný úl

Ve čtvrtek se v zámecké zahradě prezentovaly včelařské kroužky ze ZŠ Kopidlna a ZŠ Běchary. Pro návštěvníky připravili včelaři velké překvapení - vystavení živých včel ve skleněném úlu. Taková atrakce přilákala stovky velkých i malých zvědavců. Toho využili členové kroužku k propagaci své práce a ověření znalostí návštěvníků o včelách. Zájemci si prohloubili znalosti v kvízu a zkusili si vlastnoručně vyrobit svíčky ze včelího vosku.

Organizátory překvapil velký zájem a znalosti návštěvníků o včelách. Potěšilo nás vzorné vystupování mladých včelařů z obou

škol, kteří dokázali své hosty zaujmout a pobavit. Ti zkušenější dokonce zvládli mimořádně dramatickou situaci, kdy uprostřed davu dětí, po náhodném otevření úlu, se včely dostaly ven a bylo třeba s chladnou hlavou řešit vyrojené včely. Za zvládnutí a perfektní reakci zaslouží pochvalu Pavel Hladík a Michal Hloušek, kteří společně s panem Antonínem Erbenem nebezpečí napadení volnými včelami bez následků zažehnali.

Prezentace zájmových kroužků na letošním pohádkovém festivalu dokázala, že děti z našeho města a okolí mají ostatním co předvést a ve svém oboru patří k nejlepším.

Včelaři z Běchar s panem Antonínem Erbenem.

(stránku připravil osu)

Výstavba sportovní haly za více než 32 milionů začíná

pokračování ze strany 1

Dali jsme zpracovat odborné firmě posudek, zda by technicky a ekonomicky bylo únosné vodu upravovat nestandardními metodami a souběžně řešíme možnost napojení vodovodu pro Ledkov z Kopidlna. Zde je ale zásadní problém v tom, že délka vodovodního řadu je neúměrně velká ve vazbě na plánovaný odběr žijících obyvatel. Z tohoto důvodu nejsou naplňovány hygienické normy a opět by musely být přijímány nestandardní postupy. I přes uvedené problémy dokončujeme zpracování projektové dokumentace na uvedenou variantu, která by nám měla dát možnost technického řešení, ale i stanovit finanční náklady na tuto akci. Dopředu již víme, že náklady na výstavbu v přepočtu na ekvivalentní osobu odběratele budou neúměrně vysoké, a tedy bude značně problematické získat dotaci na tuto akci. I přes výše uvedené problémy situaci v zabezpečení pitné vody pro obyvatele Ledkova budeme řešit a jsem přesvědčen, že adekvátní řešení najdeme.

Sběr odpadů kazí neukázněnost

Nyní od vody přejdu k odpadům. Byla dokončena legalizace skládky na Osouši, a to jak zpracování projektové dokumentace, tak provozních řádů a ostatních náležitostí. Krajský úřad vydal rozhodnutí k ukládání stavební sutě a zeminy a dále i biologického odpadu. Ještě zbývá dořešit některé technické otázky provozování a předpokládám, že od měsíce října tohoto roku bude skládka fungovat plnohodnotně. Ukládání uvedených odpadů bude dle stanovených podmínek umožněno jak občanům, tak právníckým subjektům.

Sběrný dvůr ve stejné lokalitě na Osouši má již zkušební provoz za sebou a je možné hodnotit, že jeho zřízení bylo dobrým rozhodnutím. Problémem je neukázněnost některých jednotlivců, kteří odpad hází před vrata nebo do příkopu před dvorem, a dále vykrádání některých částí u vybírání elektrických spotřebičů (např. motorů a potrubí u ledniček apod.). S tím souvisí i zakládání černých skládek hlavně v prostoru za skládkou, podél panelové cesty z Nečasu do Mlýnce, ale i na některých dalších místech. Nejvíce černých odpadů je z rozebíraných vraků automobilů, kdyti, kteří je rozebírají, výhodně kovové části prodají do sběrných surovin a to, co nelze zpeněžit, nahází do příkopů. Tím okrádají nejen město, ale nepřímo i ostatní obyvatele, protože město tyto černé skládky musí likvidovat, a to pochopitelně není zadarmo. Těmto nešvarům se věnujeme a v případě zjištění a prokázání budeme postupovat nekompromisně vysokými pokutami až po podání trestního oznámení na pachatele. Chtěl bych požádat k zamezení znečišťování životního prostředí o spolupráci převážnou většinu slušných obyvatel upozorněním na MěÚ nebo PČR. Myslím, že si všichni přejeme, abychom měli město a jeho osady čisté, abychom žili v pěkném prostředí. Ale teď již budu pokračovat v příjemnějších zprávách v oblasti odpadů.

Byly rozšířeny možnosti pro třídění odpadů přidáním kontejnerů na jednotlivé druhy tří-

děného odpadu a dále připravujeme úpravy nakládání s komunálním odpadem, především ve zlepšení podmínek pro vlastníky nemovitostí, kteří žijí v rodinném domku sami nebo jsou důchodového věku. Tyto změny plánujeme od začátku příštího roku.

Odkanalizování osad za desítky milionů

Největší akce v oblasti životního prostředí, ale i města, tj. výstavba čistírny odpadních vod se sběrači a rekonstrukce kanalizačních řadů v ul. Vackova a Hilmarova s celkovým objemem finančních prostředků ve výši více než 70 mil. Kč, je stále v procesu hodnocení Státního fondu životního prostředí, před rozhodnutím o přidělení dotace z Operačního programu životního prostředí z evropských fondů. Složitě a neúměrně dlouhé administrativní postupy úředníků tohoto fondu a Ministerstva životního prostředí neustále oddalují zahájení uvedeného projektu. Přesto věřím, že výstavby čistírky a kanalizace se v dohledné době dočkáme a že se nám podaří dotaci získat. Bohužel touto záležitostí jsme se měli zabývat dříve, před několika lety, kdy byly lepší podmínky pro realizaci. K odkanalizování obcí Pševs, Drahoraz, Mlýnec a Ledkov již máme zpracovanou studii na technické řešení včetně orientační finanční náročnosti v různých variantách. Nyní budeme analyzovat jednotlivé možnosti k přijetí nejvýhodnějšího řešení. Zároveň stanovíme priority a postup realizace po etapách, protože náklady na odkanalizování uvedených obcí jsou řádově v desítkách milionů korun (cca 35 až 45 mil. Kč). Následně po vyhodnocení přistoupíme ke zpracování projektové dokumentace a přípravě žádosti o dotace, protože bez nich realizace není možná.

Začne další výstavba komunikací

V oblasti komunikací (silnice, chodníky) probíhá rekonstrukce silnice a plochy u nádraží s náklady cca 1 mil. Kč (z toho jsme od kraje dostali 700 tis. Kč). Tato rekonstrukce by měla být dokončena v říjnu letošního roku. Uvedeným opatřením, po výstavbě peronů a opravě drážní budovy, se podstatnělepší podmínky pro cestování vlakem, ale dosáhneme i lepší možnosti napojení autobusové dopravy. Do konce září bude zahájena rekonstrukce chodníků v ul. Jičínská od mostu přes Mrlinu k železničnímu přejezdu. Máme již uzavřenu smlouvu s Telefonikou, která má záměr pod chodníkem, ale i po druhé straně komunikace uložit telefonní kabel, o jejichž spoluúčasti na rekonstrukci chodníku. Těž jsme uzavřeli smlouvu s dodavatelem firmou Halko na výstavbu chodníku s náklady cca 1 mil. Kč. Dle uvedených smluv bude do konce roku chodník nový. Dále chceme tento chodník vybudovat i za trati až k posledním rodinným domům po nalezení řešení s Ředitelstvím silnic a dálnic o možnostech této výstavby. V letošním roce byla opravena komunikace v ul. Nerudova a připravujeme rekonstrukci komunikace k bytovkám „u nádraží“. Těž zamýšlíme zpevnit komunikaci „u bažantnice“ s pomocí občanů, kteří iniciativně nabízejí svoji spoluúčast. Ještě v tomto roce zahájíme přípravu projektu rekonstrukce Hilmarova náměstí a komunikací v ul. Hilmarova

va a Vackova. Protože se bude jednat o projekt v desítkách milionů budeme hledat možnosti financování z evropských fondů.

Práce na sportovní hale začaly

Úspěšní jsme byli v získání dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod na výstavbu Víceúčelové sportovní haly ve školním areálu ve výši téměř 30 mil. Kč. Výstavba firmou STAMP Náchod již byla zahájena předáním staveniště s plánovaným dokončením do konce srpna příštího roku. Naše žádost o dotaci na výstavbu Vstupu a šaten základní školy na Ministerstvo financí v celkové výši financí cca 17 mil. Kč je současně v řešení. Závisí na tom, jak bude připraven a schválen vládou a poslancem sněmovnou státní rozpočet na rok 2009 a jestli tam budou vyčleněny finanční prostředky na realizaci obdobných projektů. Příslib podpory této výstavby u dvou poslanců již máme zajištěný.

Výstavba 5 bytů v čp. 90 (v bývalém zdravotním středisku) s využitím dotace Státního fondu rozvoje bydlení pokračuje v souladu s harmonogramem a je předpoklad ukončení do konce roku. Současně je připraven projekt na rekonstrukci nebytového prostoru a výměnu oken v přízemí, což bychom chtěli provést ve stejném termínu.

Dále pokračujeme v přípravě oprav budov v majetku města především budovy čp. 27 u slavku.

Připravujeme rekonstrukci budovy bývalého muzea na Kulturní a vzdělávací centrum zpracováním projektové dokumentace a zpracováním materiálů k žádosti o dotaci též z evropských fondů (obdobně jako u sportovní haly), kde se očekává výzva do konce října 2008.

Pokračují jednání s potenciálními investory v oblasti „Malé a Velké průmyslové zóny“, o jejichž výsledcích Vás budu průběžně informovat.

Případ bývalého místostarosty

Na závěr mé vyjádření k některým informacím, které byly zveřejněny v médiích (ČT, Rádio OK, noviny DNES, Jičínský deník a dalších), včetně určitých fám, které putují po Kopidlně, ve vztahu k místostarostovi Romanu Novákovvi. Mohu Vás ujistit, že z jeho strany nedošlo k poškození zájmů města ani sdružení obcí Mariánská zahrada. V současnosti dluh, který měl u Mariánské zahrady, je ke dni 5. září 2008 vyrovnán a zároveň Roman Novák podal demisi na předsedu tohoto svazku, která byla přijata valnou hromadou dne 2. září 2008. Ve vztahu k městu podal dne 6. září 2008 demisi na funkci místostarosty, která bude projednána v zastupitelstvu v termínu 18. září 2008. Je si vědom svého osobního pochybení v hospodaření s veřejnými prostředky u sdružení obcí MZ (u města k ničemu podobnému nedošlo). Jeho rozhodnutí nastoupit ústavní léčbu ze závislosti potvrzuje, že si chybu uvědomil a projevil snahu o nápravu.

7. září 2008

Josef Táborský, starosta Kopidlna
(mezititulky KL)

Přes prázdniny škola vylepšila zázemí pro žáky i pedagogy

Překvapení pro prvňáky

První zářijový týden začal v naší základní škole slavnostně, všichni žáci se po prázdninovém lenošení opět sešli ve školních lavicích, aby společně se svými třídními učiteli zahájili nový školní rok. Obzvláště netrpěliví a plní očekávání byli jistě naši noví žáci, prvňáčci. Ti přišli v doprovodu rodičů k zajímavému, téměř hodinovému programu, který pro ně připravila jejich nová paní učitelka Mgr. Dana Jindráková. Ta své nové žáčky i jejich rodiče ve škole přivítala a sdělila jim v tento pro ně důležitý den všechny důležité informace. Poté se již děti se svými rodiči rozešli k poslednímu volnému dni před vlastním zahájením školního roku.

Prázdniny plné údržby a vylepšení

První školní den nového školního roku 2008/2009 byl samozřejmě velice důležitý i pro pedagogy a všechny zaměstnance školy. Tak jako každý rok i letos byly letní měsíce plné příprav, které právě k tomuto datu směřovaly. A co se tedy v průběhu letních prázdnin ve škole změnilo?

V budově školy v Hilmarově ulici č. p. 89, kde sídlí 1. a 2. třídy a také obě oddělení školní družiny, byly provedeny drobné opravářské a údržbářské práce, při kterých se zde vystřídali elektrikáři, instalatéři a malíři. Všechny třídy byly vybaveny okenními žaluziemi pro příjemnější pobyt dětí ve slunečných dnech. Do školních družin byly zakoupeny nové koberce a třeba také přehrávač DVD.

I budovy školy v ulici Tomáše Svobody č. p. 297 se dotkly drobné úpravy a opravy. Třídy, toalety a některé provozní prostory byly v průběhu prázdnin vymalovány, některé třídy byly vybaveny okenními žaluziemi, do sborovny školy byly zakoupeny nové židle a do kanceláře školy nový nábytek.

Drobné změny se uskutečnily také v nové budově v Havlíčkově ulici č. p. 606. I ve školní jídelně zapracovali v průběhu prázdnin malíři na drobných opravách. Některé části školní jídelny byly pro snadnější údržbu dodatečně vybaveny omyvatelným obložením. Výukové prostory v prvním a druhém

patře budovy mají za sebou bez vážnějších nedostatků první zatěžkávací rok provozu. V průběhu léta zde byly nainstalovány okenní žaluzie v některých třídách a pro zlepšení zázemí pedagogů vybavena novým kancelářským nábytkem sborovna.

V budově mateřské školy nebyly po loňském malování nutné výraznější zásahy a proběhly zde pouze drobné údržbářské práce.

Všechny budovy školy prošly také komplexním úklidem a na 1. září byly vzorně připraveny.

Žáci se zapojí do třídění odpadu

Ani pedagogové naší školy nezažáleli. V přípravném týdnu se zaměřili na výzdobu

školních prostor, na organizační zajištění třídění odpadu, ke kterému se škola od začátku nového školního roku přihlásila, a také na přípravu vlastního školního vzdělávacího programu, podle kterého začaly v tomto roce kromě žáků 1. a 6. tříd pracovat i ročníky 2. a 7.

Velice pozitivní letní zprávou byla pro všechny zaměstnance školy a jistě i veřejnost informace o tom, že se vedení města Kopidlno podařilo získat z evropských fondů finanční dotaci na výstavbu tolik potřebné nové tělocvičny. Samotná realizace projektu by měla začít již v prvních dnech nového školního roku.

Výstavba tělocvičny ovlivní provoz

Protože stavba bude těsně sousedit se současnými šatnami v budově č. p. 297 a částečně ležet i na pozemku hřiště mateřské školy, dotknou se drobné organizační změny nejen samotných žáků a zaměstnanců školy, ale také veřejnosti, která se do naší školní jídelny chodí stravovat. Po zahájení stavby bude totiž zadní vchod do školních šaten z Tyršovy ulice zablokován a žáci budou ke vstupu do šaten využívat zadní postranní vchod. Vstup do školní jídelny bude pro všechny strávánky nezměněn, přístup k němu však bude, podobně jako u školních šaten, možný pouze z Havlíčkovy ulice prostorem za školní jídelnou.

Na začátku nového školního roku přeji všem žákům i pedagogům mnoho úspěchů ve školní práci.

Mgr. Pavel Berný, ředitel ZŠ a MŠ Kopidlno

..... Taneční v Kopidlně

I taneční mistr si pochvaloval, že tak bezva partu lidí v kurzu už dlouho neměl

Taneční v Kopidlně mají dlouholetou tradici. A těch tanečních mistrů, kterých se zde vystříдалo. Já vzpomínám na „tancmistry“ pány Novotného a Vlčka. Ti, když „zaveleli“ - Pánové, zadávat! -, nastal ze strany mladých tanečníků všeobecný úprk k houfu tanečnic, aby tu, kterou si mládenec vyhlédl, mu nepřebral někdo jiný z tancechtivých chlapců. A když byla vyhlášena dámská volenka, byli jsme náležitě hrdí na to, když pro nás přišla některá z „TOP DÍVEK“.

O přestávce jsme rychle opustili sál a někteří z nás skrytí před očima dospěláků lačně inhalovali kouř z cigarety. Po tanečních následoval rychlý přesun na Radnici, a když byly splněny dvě podmínky - pan Vavrouš měl dobrou náladu a mezi hosty restaurace neseseděl nikdo „nebezpečný“ -, pak jsme byli odměněni jedním nebo dvěma pivy, která jsme vypili v přítmí průjezdu. Teprve poté jsme se odebrali domů. K tanečním patřily i první lásky...

Od těch dob uplynulo nějakých čtyřicet let a já na svoje taneční stále rád vzpomínám.

Myslím si, že i dnešní mládež bude, tak jako já, za pár let vzpomínat na svoje taneční. Ty letošní byly, podle ohlasů, které se ke mně dostaly, velice zdařilé. Zásahu na tom má nejen velmi dobrá parta letošních účastníků kurzu, ale i taneční mistr pan Petr Mertlík s manželkou. Když jsem s panem Merlíkem mluvil asi týden po věnečku, pochvaloval si, že tak bezva partu lidí

v kurzu už dlouho neměl. O prázdninách učil mladé adepty tance na čtyřech místech a podle jeho názoru byly taneční v Kopidlně nejzdařilejší. Pochvaloval si i skvělou spolupráci s pořadateli, moc se mu líbil věneček a popisoval mi s nadšením nevšední vazbu květin pro letošní polonézu. Kladné ohlasy jsem slyšel i ze strany účastníků kurzu a jejich rodičů. Takže asi na tom něco bude.

Taneční v Kopidlně pořádá místní organizace Sokola. Tahle organizace čítá nějakých sto členů. Ale organizaci tanečních má na svých bedrech tučet žen, jimž velí paní Dana Hojerová. Bez nich a bez jejich obětavosti by nebylo v Kopidlně tanečních. To ony od května gruntuji a smečejí každý kout sokolovny, umyjí okna, doma vyperou záclony. Při tom zabezpečí přihlášky, pomohou některým děvčatům sehnat partnera, protože tanečníků je vždycky nějak málo, nakoupí nápoje, cukrovinky a potraviny do stánku pro občerstvení. Dohodnou květiny pro věneček, nechají vytisknout gardenky pro rodiče, babičky a dědy, napečou cukroví, aby bylo co ke káfičku pro muzikanty a tancmistra..., a já nevím, co ještě zajistí pro zdárný chod tanečních. A pak může přijít první, druhá lekce, prodloužená..., věneček. Pokaždé jsou tady, aby zajistily prodej vstupenek, místenek, občerstvení. Taneční hodiny jsou zpravidla v týdnu a končí pozdě večer a většina z nich ráno nastupuje do zaměstnání. Tohle všechno dělají zdarma a ve svém volném čase. Byly roky, že místo poděkování se dočkaly spíš kritiky, a přesto do toho šly v dalším roce znova. Takových obětavců mezi námi mnoho není, co říkáte? I proto si myslím, že letošní taneční patří k těm zdařilým. Je to možná pro někoho maličkost, ale to poděkování, které se jim letos dostalo ze strany rodičů, určitě potěšilo. A je docela možné, že i díky takové maličkosti bude tradice tanečních v Kopidlně zachována.

Jiří Machula

Pocty T. G. Masarykovi v Kopidlně

Po vzniku Československa v roce 1918 uctívala většina společnosti zakladatele státu a svého prvního prezidenta T. G. Masaryka jako svůj velký idol. Již za Masarykova života nesly jeho jméno ulice, náměstí, divadla i nejrůznější instituce. Nejnak tomu bylo v Kopidlně. Významnou poctou, kterou vzdalo Kopidlně hold svému prezidentovi těsně po vzniku republiky, bylo udělení čestného občanství města Kopidlna dne 16. 11. 1918. (Masaryk v té době působil ještě v zahraničí a do vlasti se vrátil v prosinci 1918.) Masarykovo jméno neslo po roce 1918 také kopidlenské náměstí.

Z iniciativy kopidlenského Sokola nastaly po vzniku československého státu také přípravy k vybudování pomníku T. G. Masaryka. Sami občané Kopidlna vybrali ve svých řadách za tímto účelem částku 1400 korun. Podle návrhu a vedení sochaře prof. Josefa Štursy, rektora akademie věd a umění, zhotovila pomník hořická odborná škola sochařská pod dohledem prof. Kafky.

O posvěcení v neděli 10. 9. 1922 se uskutečnila, pod záštitou ministerstva školství a národní osvěty a místní městské rady, slavnost odhalení nového Masarykova pomníku před kopidlenskou budovou měšťanských škol. Již od rána koncertovala v Kopidlně jičínská vojenská hudba 22. pěšího pluku a odpoledne se uskutečnil průvod, který vycházel k pomníku z Jičínské ulice. Slavnost řídil místní starosta František Pásek ml. a účastnila se jí také celá řada významných osobností. Snad nejvýznamnější z nich byl ministr školství a národní osvěty Gustav Habrman. Ministrovu návštěvu nám dokládá také jeho vlastnoruční zápis do kopidlenské kroniky z roku 1922.

Masarykův pomník byl údajně teprve třetím pomníkem prvního československého prezidenta v republice a prvním v nejbližším okolí. Celkový náklad na zbudování po-

mníku dosáhl částky 8000 korun.

Své uznání vyjádřilo Kopidlně T. G. Masarykovi také dne 21. 9. 1937, v den jeho pohřbu. Před Masarykovým pomníkem v Kopidlně se sešly toho dne zástupy lidí. Bylo to již v době, kdy se nad Československem zatahovaly mraky německého nacismu. Toto shromáždění tak zároveň vyjadřovalo československou jednotu a odhodlání k obraně státní nezávislosti nad Hitlerovým Německem.

Uctívání osobnosti T. G. Masaryka nebylo sice v prvorepublikovém Československu ničím neobvyklým, Kopidlně jako město bylo však v otázce názoru na Masaryka poměrně jednotné. Nebylo tomu tak ale všude. Například v Jičíně roku 1930 (v roce Masarykových 80. narozenin) způsobily rozdílné názory na prezidenta velké rozpory v místním městském zastupitelstvu. Velký význam Masaryka pro náš stát je však dodnes nezpochybnitelný.

Ilona Pluhařová

Smuteční shromáždění z 21. 9. 1937 - SOKA Jičín, fond Archiv města Kopidlna, Pamětní kniha 1921-46 (neusp.), str. 293

Smuteční shromáždění z 21. 9. 1937 - SOKA Jičín, fond Archiv města Kopidlna, Pamětní kniha 1921-46 (neusp.), str. 293

Podoba T. G. M. - SOKA Jičín, fond Archiv města Kopidlna, Pamětní kniha 1921-46 (neusp.), str. 293

Tábor v Ledcích: letos po rekonstrukci a opět s naplněnou kapacitou

Prázdniny utekly jako voda, dny dětských radovánek vystřídaly opět dny školní docházky a sezona táborového areálu TJ Sokol Kopidlno v Ledcích již také pomalu končí. Letošní sezona byla velmi bohatá na pořádané akce, ale hlavně na stavební úpravy tábora. Od roku 2005 je již celý areál v majetku TJ Sokol a chata zakoupená od vlastníků firmy Benko prošla právě v letošním roce kompletní přestavbou.

Velké změny

Přibýlo celé nové patro, zvýšila se kapacita. Perfektní práci odvedla firma bývalého ledeckého táborníka Libora Valenty. Další důležitou změnou bylo vybudování sprch s možností sprchování teplou vodou, což je na dětském táboře bez elektřiny vždy trochu problém. V neposlední řadě jsme též vyzdili sklepní prostory kuchyně a zajistili tak dostatečnou ochranu skladovaných potravin proti lesním hlodavcům. Museli jsme též opravit poškozenou střechu kuchyně po pádu stromu. Tyto akce brigádnicky zajišťovala parta vedoucích a dalších příznivců ledeckého tábora tak, že vše bylo včas dokončeno. Bohužel uprostřed příprav tábora nás všechny navždy opustil do tábornického nebe dlouholetý vedoucí Pepa Kopecký zvaný Háfa, který dlouhých 33 let byl nezapomenutelným a platným členem ledecké party vedoucích.

Sezonu zahájili skauti z Brandýsa

Vlastní provoz tábora začal již v květnu,

kdy se v táboře konalo soustředění skautů z Brandýsa nad Labem, následně tělovýchovný kurz Střední školy zahradnické z Kopidlna. V červnu se hlavně hodně brigádničilo a finišovalo na přípravě našeho tábora. Podařilo se nám navázat dobrou spolupráci s kolektivem Klubu dětí z Dobrušky, kteří využili naši základnu pro pořádání svého tábora, a pro nás z této spo-

lupráce plyne nejen finanční přínos, ale i pomoc při výstavbě tábora.

Ve znamení Asterixe a Obelixe

Naš vlastní tábor se letos konal v termínu 28. 6. - 12. 7. a zúčastnilo se ho 92 dětí, což je opět zcela naplněná kapacita tábora. Nejvíce dětí bylo z Kopidlna, Libáně, Rožďalovic, ale tábor je již díky svým internetovým stránkám docela známý, takže dobrá třetina dětí byla ze vzdálenějšího okolí.

Myslím, že letošní tábor se opět velmi vyvedl, jak o tom svědčí i diskuse dětí na našich internetových stránkách www.ledce-kopidlno.wz.cz. Hlavní zásluhu na tom má programový vedoucí Mirek Kopecký, který připravil opravdu pěknou táborovou hru o dobrodružstvích Asterixe a Obelixe. Kolektiv vedoucích byl letošní rok výrazně omlazen a fungoval velmi dobře. Slzy dětí a objetí při loučení u autobusu jsou toho jasným důkazem.

Počasí přálo vodním radovánkám

Mimo táborovou hru družin se konaly tradiční sportovní soutěže, další zábavné netradiční soutěže nazvané Ledecké hry, maskární průvod i diskotéka, noční stezky odvahy a další hry a soutěže. Celodenní výlet pro starší směřoval letos na hrad Valečov, Drábské světničky a Příhazy. Díky pěknému počasí se letos též dařilo vodním

pokračování na straně 9

pokračování ze strany 8

radovánkám. Jsme velmi rádi, že jsme na táboře též mohli přivítat oficiální představitele města Kopidlna starostu ing. Tábořského a tajemnici pí. Kropáčkovou a následně též i starostu TJ Sokol bratra Brodského.

Základna nezahálí

Po ukončení našeho tábora 14 dní naši táborovou základnu využil Klub dětí Dobrovice pro svůj tábor a následně do konce srpna probíhala rodinná rekreace členů i nečlenů TJ Sokol. Zájem byl poměrně velký, a tak prakticky vždy byly všechny chaty obsazeny. Ještě celý měsíc září je tábor v provozu hlavně o víkendech a pak už jen úklid, zazimování a příprava na novou sezonu na táboře v Ledcích 2009.

Ing. Milan Šafler, vedoucí tábora

Slovo duchovního

Svatý Václav - vévoda, mučedník a patron Čech

28. října si připomínáme vznik samostatného Československa. I když Slovenská republika dnes tvoří samostatný stát, zůstává den 28. říjen dnem svátečním, protože po hrůzách I. světové války nastala doba, kdy mohli Češi, Moravané, Slezané a Slováci deklarovat a uplatňovat nezadatelné právo na svébytnost státního útvaru, postaveného na principech demokracie a práva.

Všechny snahy o samostatnost nutně vedly také k tomu, že lidé obraceli své zraky k historickým osobám, které se zásadním způsobem zapsaly do dějin našeho národa, je spolutvářely a ovlivňovaly. Všichni rozumně uvažující lidé - bez rozdílu vyznání či ideové příslušnosti - řadí mezi takovéto významné a výrazné osobnosti našeho národa sv. Václava.

Svatý Václav, jehož slovanské jméno znamená „více slavný“, český kníže a potomek třetí generace Přemyslovců, se narodil roku 908 na Stochově u Prahy. Byl nejstarším synem knížete Vratislava I. a Drahomíry, z kmene pobaltských slovanských Stodoraňů. Vychován byl, spolu s bratrem a čtyřmi sestrami, v křesťanském duchu, a to pod dohledem své babičky sv. Ludmily.

Roku 924 se ujímá vlády v Čechách, které byly zpola pohanské a zpola christianizované. Přes své mládí se osvědčuje jako panovník moudrý a prozíravý, nesledující v pravé řadě zájmy své, ale zájmy svého lidu.

Tehdejší doba nebyla vskutku klidná, na

jihovýchodě hrozil vpád maďarských nájezdníků, západní hranice nebyla klidná pro expanzivní politiku bavorského vévody Arnulfa. Kníže Václav správně rozpoznal budoucí vývoj jak v Evropě, tak i ve svém národě. Proto se snažil stabilizovat zemi zákony a rozdělením menších územních celků mezi nově se utvářející českou šlechtu a dbal o vytvoření struktury církevních duchovních správ, které byly středisky soudní a správní moci. Nebyl ovšem - přes vše dobré - pochopen ani svými nejbližšími.

Mezi jeho odpůrce stran pokojného soužití se Saskem a Bavorskem patřil jeho vlastní bratr Boleslav. Ten nakonec, spolu s dalšími, rozhodl o konci sv. Václava. Pozval jej na své sídlo do Staré Boleslavi a v pondělí 28. září 929 ho spolu se svými vojáky zavraždil u dveří chrámu sv. Kosmy a Damiána. Boleslav se poté v Praze ujal vlády, samozřejmě za dalšího prolévání nevinné krve.

Hrob knížete Václava ve Staré Boleslavi se brzy proslavil četnými úkazy a zázraky, takže byl Václav již po své smrti uctíván jako světec-mučedník. Brzo také vznikla idea českého soustátí, jako země sv. Václava. Boleslav později prohlédl hrůznost svého činu, činil pokání a 4. března 932 přenesl slavnostně ostatky Václavovy do Prahy do chrámu sv. Víta, kde odpočívají dodnes.

Mučedníci sv. Ludmila a její vnuk sv. Václav stali se jakýmsi pomocníky pro vstup Čechů mezi křesťanské národy tehdejší Evropy. První kostel zasvěcený sv. Václavovi

byl postaven roku 972 v Proseku u Prahy. Za hranicemi byl světec-mučedník kníže Václav také velmi ctěný: roku 992 mu byl zasvěcen oltář v halbertstadtské katedrále a od 11. stol. jej prosili o přímělu na Rusi, Balkáně, v Sasku i v Římě. Velkým ctitelem svatováclavským byl zejména císař a král Karel IV., který z pohřební kaple sv. Václava na pražském hradě učinil duchovní střed státu. Na papeži Klementu VI. si vyžádal listinu z 6. 5. 1346, kterou byla nová královská česká koruna zvána svatováclavskou a byla věnována sv. Václavovi. Na jeho hlavě spočívala a snímala se jen při korunovacích nových králů a významných příležitostech. To mělo upomínat krále, že tuto zemi spravují v zastoupení, místo sv. Václava, a že mu budou jednou ze svého panování skládat účty.

Se sv. Václavem bylo spojeno vše, co bylo důležité v životě našeho národa, a stal se symbolem české státnosti. U jeho slavné sochy na Václavském náměstí bylo čteno 28. října 1918 vyhlášení samostatného, Československého státu, dále připomeneme důležité události v letech 1968 a 1989, vše u sochy, a tedy v duchovním spojení se sv. Václavem. Můžeme tedy říci, že sv. Václav jako postava českých dějin natolik vyniká, že přerostl rámec církve v našem národě a stal se symbolem našeho státu a všeho ušlechtilého, co chceme a o co usilujeme.

Památky sv. Václava, knížete, mučedníka, spravedlivého vladaře a politika, ušlechtilého člověka a upřímného křesťana, se slaví dne 28. září.

„Svatý Václave, vévodo české země, nedej zahynouti nám, ni budoucím!“

*P. Mgr. Jan Novotný
duchovní správce Řkf - děkanství Kopidlna*

Pohled od táborové kuchyně: na druhý pokus to vyšlo

Pohled první: Nákup před táborem

Pár týdnů před zahájením tábora je připraven a schválen táborový jídelníček a od něho se pak odvíjí nákupy potravin. A protože každý má někde známé, sháníme levněji vajíčka, masíčko, knedlíky v prášku a počítáme i s tím, že někteří rodiče přispějí zeleninou či ovocem z vlastních přebytků. Den před plánovaným odjezdem navštívíme jeden s marketů, kde nakoupíme nezbytné zásoby. A můžeme vyrazit směr táborová základna.

Pohled druhý: Směr tábor

V sobotu ráno naložíme táborový proviant a u sokolovny očekáváme příchod dětí, rozložíme se s rodiči a hurá do tábora. Tedy obvykle to tak bývá. Letos se nám podařila ta první část, a to, že jsme dojeli až na základnu. Jaké však bylo naše překvapení, když na základně vykládá materiál úplně někdo jiný. Holt, chybička se vloudila, protože se nám nějaký šotek podíval do smlouvy (nebo že by se nepodíval Jirka?). Návrat, ač nebyl plánován, se uskutečnil týž den a myslím si, že ani my, ani rodiče jsme příliš nadšeni nebyli. O slzách v očích některých dětí nemluvě.

Pohled třetí: Druhý pokus

O čtrnáct dní později jsme odjezd na tá-

bor zopakovali. Ale předcházelo tomu několik dramatických okamžiků. Protože někteří z vedoucích a personálu měli naplánovanou dovolenou na původní termín a nebyli zaměstnavatelem uvolnění na ten náhradní, bylo třeba domluvit zdravotníka, kuchařku, vedoucí oddílů. Pak taky bylo potřeba zjistit, kdo z dětí v náhradním termínu pojede. Když jsme tohle všechno zvládli, mohl nastat druhý den D, tedy den odjezdu. Tentokrát jsme byli již úspěšní a na táborové základně jsme se pozvolna zabydli.

Pohled čtvrtý: Vezeme si táborový materiál

Pro zjednodušení nakládky naloží Jirka táborový materiál na vozík za osobní auto. Tentokrát se tato skutečnost pro něj stala hororem. Při prvním návratu do Kopidlna se mu podařilo těsně před cílem, tj. ve Pševsi, píchnout kolo u vozíku. Rodiče marně čekali na vysvětlení návratu z tábora. Při druhém pokusu jsme na něj marně čekali na základně. Nebudete tomu věřit, ale Jirka opět změnil kolečko u vozíku, tentokrát ale hned dvakrát. Na základnu přijel s asi dvouhodinovým zpožděním, ale nebojte se, bezvládl se nekonalo, a než Jirka přijel, byly děti ubytované.

Pohled pátý: Jsme jedna větší rodina

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byl letošní tábor počtem dětí opravdu malý. Ale myslím si, že děti si jej přesto užily. Jenom já jsem si nějak nemohla zvyknout, že do hrnců mám dát polovinu surovin než obvykle. No a než jsem se to naučila, končil první týden a já, protože jsem patřila k těm, kteří druhý týden měli pracovní povinnosti, balila jsem k odjezdu domů.

Pohled šestý: Táborová hra

Letošní táborová hra byla motivována někdejší úspěšným seriálem Stopa Xapatanu. Někteří z dříve narozených si na seriál možná vzpomenou. My jsme pravidla trochu upravili. Děti za každý splněný úkol získávaly keramické sošky zvířátek a za umístění v etapě pomocné body. Vyvrcholením hry bylo získat indicie a ze zprávy, kterou děti dostaly, pomocí indicí určit „vyvolenou sošku“. Všechny oddíly uspěly, o vítězi rozhodl čas. Mimo celotáborovou hru si děti užily spoustu koupání, nočních her a sportovních zápolení. V programu nechyběla ani díza a někteří si prvně okusili spaní pod širákem ve skalách nebo v lese.

Pohled sedmý: Zaměřeno na vedoucí

Oproti předešlým rokům z různých důvodů chyběli tradiční vedoucí Mára Smolík, Evička Zajícová, Michal Hladík, Robas Kolařík, Honza Kropáček, Péťa Hikl. K tradičním vedoucím bylo nutné získat nové tváře. Myslím si, že Jirka měl s novými vedoucími šťastnou ruku. Jak Míra Augusta, tak i Týna Čapková byli perfektní a jim zdatně sekundovali instruktoři Eliška Salayová, Anička Vondrušková a Jára Petr. První týden zvládla skvěle zdravotnice Jitka Řeháková. Pro druhý týden jsme zajistili do kuchyně Hanku Hrdou. I ona se zhostila svého úkolu se ctí. Z původního složení táborového personálu tak zůstali pouze Jirka Machula, vedoucí tábora, Péťa Macková, zdravotnice, a já, jak Jirka s oblibou říká, „holka od nádobi“. Tak-

pokračování ze strany 10

že pokud bude nějaké příště, myslím si, že o budoucnost vedoucích na našem táboře nemusíme mít obavy.

Pohled osmý: Pozdrav z Francie

To tak jednou byly k večeři francouzské brambory. Děti i vedoucí pojedli, co hrdlo ráčilo, a nějaký ten zbyteček zůstal na pozdější dobu. Ta nastala těsně po večerce a část z táborového personálu, čtyři obětavé duše, vzhledem k přicházejícímu hladu, zasedly k poslednímu pekáči „francouzáků“. Někteří další jedinci z řad vedoucích právě seděli na táboráku a kochali se pohledem do ohně. Protože nejsme hladovci, vyslali jsme rychlého posla se vzkazem, že „francouzská vášně“ začíná. Jaké bylo moje překvapení, když se rychlý posel vrátil se zprávou, že dotčení si raději užijí přírody a klidu. To mě teda heclo. A musím přiznat, že jsem nabudila i ostatní. Po vysilující práci jsme se propracovali ke dnu pekáče. Nutno podotknout, že ke zdolání cíle jsem musela použít i mezi dětmi oblíbené: za tatínka, za maminku, za Marečka, za Robáška - za toho nejedla Týna, že prý ho nezná -, za Honzika, ... Že nám nakonec milovníci přírody řádně prohnali ušní bubínky, nemusím zdůrazňovat.

Poslední pohled: Opravdu konec?

U posledního táboráku Jirka pronesl závažnou větu: „Je možné, že tento tábor je

mým posledním“. Věřím, že nejsem sama, komu se tato věta nelíbila, i když chápu, co jej k tomu vedlo. Ty tam jsou časy, kdy na táboře bylo dětí jako smetí. Možná ho sraží i stále tvrdší předpisy, které spíše dobrovolné iniciativy potlačují, a v neposlední řadě, jak říká, na jednu hlavu je toho skoro moc. Proto věřím, že na zářijovém hodnocení dojdeme ke kompromisu a činnosti si rozdělí-

me. Víme, kde nás bota tlačí, a pokusíme se kámen vyspat. A kolik nás příště pojede, jestliže nějaké příště bude? To záleží i na vás, rodičích a dětech, kteří jste nám zůstali naklonění. Třeba i vy znáte ve svém okolí děti, které letos zůstaly doma jenom proto, že rodiče nevěděli o dobrém a pro děti bezpečném táboře.

Lenka Hrdinová, kuchařinka

Na zadání nově obstará práce na nové myšlénky
mimo a předešlé práci a vstoupil přibyl mimo
který je na nové blížící se výstavě tím
z nově kypělých prah.

Ukazuje přitom kypěl obstará obstará přibyl
přibyl obstará. Od ní se zde vstoupil přibyl přibyl
přibyl a kypěl přibyl, a kypěl přibyl přibyl
přibyl přibyl, přibyl a kypěl přibyl. Tím se kypěl
přibyl a kypěl přibyl. Přibyl přibyl přibyl přibyl
přibyl, přibyl a kypěl přibyl kypěl přibyl, a kypěl

[illegible]

Parcă pe mine m-a putat
și vopsea-băie pe dădăle,
brănușă pe așchiu de fier.

Tak popsal své nejoblíbenější místo v přírodě Vojtěch Slavík v 7. třídě kopidlenské školy.

Týden knihoven v Městské knihovně Kopidlno

*Městská knihovna Kopidlno se připojí k celorepublikové akci
Týden knihoven*

6. – 12. října 2008

Motto: Knihovny – rodinné stříbro

Akce:

- Internet po celý týden
- výstava kronik města Kopidlno a Mlýnce
- amnestie dlužníků – kdo vrátí knihu po upomínce, bude osvobozen od poplatků za upomínku
- přihlašování nových čtenářů zdarma pro letošní rok
- prodej starších knih
- Provazkiáda – navažte přátelství s knihovnou
- Výstava knih K. Čapka
- Kvíz. testy

**ZÍSKEJTE AŽ 5000 Kč
MĚSÍČNĚ BEZ PRÁCE**

Máte auto, dům, pozemek či plot?

**Pronajměte je pro reklamní účely
a nechte je vydělávat...**

volejte kdykoliv
za lokální sazbu **490 490 390**

Kuriozity z historie šachového mládí v Kopidlně

Vzpomínání na slavné stránky kopidlenského mládežnického šachu se blíží ke svému závěru. Nakonec jsme si nechali nejrůznější zajímavosti a kuriozity, které se nevešly do předcházejících kapitol „historie“.

Simultánky

Partie jednoho hráče proti několika dalším hrané současně jsou příležitostí pro vynikající jednotlivce a šanci pro větší skupinu soupeřů zahrát si „na živo“ s velmi silným hráčem. Soupeři sedí v kruhu a uvnitř obchází hráč, který postupně dělá tahy u jednotlivých šachovnic. Hráči mají několik minut na rozmyšlenou, což hráč uvnitř kruhu nemá. To podstatně srovnává výkonnostní rozdíly a to dává slabším hráčům šanci na úspěch. Nemusí to být hned výhra nebo remíza. Stačí, když méně zkušený hráč vydrží hrát partii se svým zkušenějším soupeřem, se kterým by v přímé partii neměl žádnou šanci vydržet déle hrát. V naší práci byly simultánky oblíbenou atrakcí, které se dostalo vždy početné skupině nejlepších žáků, jako forma největší odměny.

Zpočátku jsme zvali hráče z okolních oddílů, nejčastěji z Jičína (prof. Josef Lukeš, p. Zdeněk Urban, dr. Jaromír Sládek, ing. Jan Kohout, ...), ale velmi častými hosty byli i páni Jindřich Kubíček a František Michálek z Peček nebo ing. Milan Seifert z Poděbrad (byl kapitánem družstva Slávie Hradec Králové). Přestože šlo o nejsilnější hráče oddílů, naši mladí vždy nějakou půlku nebo i celý bod v simultánce uhráli. Troufli jsme si pozvat ale i podstatně silnější hráče. Třeba Lubomíra Neckáře z Českého Brodu (v roce 1971), který patřil k nejlepším juniorům v republice a vyhrál v Kopidlně proti našim hráčům všech 27 partií. To byl nejlepší výsledek,

Jirka Plachý z Rožďalovic, Roman Kotlář a Josef Havelka z Kopidlna při simultánce s ing. Vlastimilem Hortem v roce 1974 v Nymburce. Těsně před svojí emigrací byl nejlepším hráčem v republice.

který náš host proti našim mladým nadějím dosáhl. Zvali jsme dokonce přední reprezentanty. Například velmistra Miroslava Filipa (1977 v Rožďalovicích) nebo ing. Jana Smejkalu (v Kopidlně 1986). Ten přijel do Kopidlna krátce po svém triumfu na mezinárodním mistrovství USA. Naši hráči si zahráli v 70tých letech dokonce i s nejlepším československým šachistou ing. Vlastimilem Hortem.

Velmistr Salo Flohr v Kopidlně

Největší událostí pro nás ale byla simultánka sovětského velmistra Salo Flohra (18. října 1974), který přijel do kopidlenské školy pod patronátem deníku Československý sport. Ten také hradil veškeré náklady spojené s produkcí jednoho z nejlepších hráčů světa. Velmistr nastoupil proti 34 dětem a během dvou hodin vyhrál 33 partií. V jedné jediné remizoval, a to s Mílou Škaloudovou. Ta zpočátku kopírovala partii našeho tehdy nejlepšího hráče Ivana Čapka. Když Ivan prohrál, přesunul se k Míle a oba společně udrželi rovnou hru až do koncovky. Vzácný host se po produkci podepsal do školní kroniky, kde připsal: „KOPIDLNU - hlavnímu městu šachu - věnuje S. Flohr“. Vysvětlil nám, že k zápisu ho vedlo jednoduché porovnání počtu obyvatel Kopidlna a počtu dětí, které tehdy ve škole hrály šachy.

Utkání s vojáky sovětské posádky Jičín

Pohlížíme-li na utkání našich hráčů se sovětskou vojenskou posádkou dočasně umístěnou v Jičíně dnešním pohledem, jde o akci poněkud zvláštní a dnes těžko pochopitelnou. Proto ji zařazujeme mezi kuriozity v činnosti kroužku. Je třeba ji vnímat pod zorným úhlem doby, ve které utkání proběhlo. Bylo nám nabídnuto v listopadu roku 1972, v rámci Měsíce československo-sovětského přátelství. Souhlasili jsme proto, že jsme chtěli hráčům umožnit první mezinárodní utkání, a to s představiteli země, která v šachu vždycky patřila k nejlepším na světě. Viděli jsme v tom sportovní příležitost a mimořádnou šanci podívat se do prostoru posádkových kasáren, kam běžný člověk neměl přístup.

Utkání se uskutečnilo na 6 šachovnicích během nedělního dopoledne, v kulturní posádkové místnosti kasáren v bývalé Jezuitské koleji v Jičíně. Z utkání jsme měli tak trochu obavy, protože naše děti hrály vůbec poprvé s kompletním družstvem dospělých. Naši výhodou bylo, že soupeři přistoupili na naše podmínky hry. Podstatně rychlejší tempo hry, než jsou partie dospělého šachu. To se nakonec ukázalo jako rozhodující pro

Salo Flohr v Kopidlně

pokračování ze strany 12

naš konečný a nečekaný úspěch. Soupeř měl velmi silné prvé 3 šachovnice, další tři byly slabší. Také proto jsme rychle vedli 3:0. Ale na prvních 3 šachovnicích se rozpoutala opravdová šachová bitva.

Prohrál Mirek Vavroušek a i zbývající partie nevypadaly pro nás dobře. Zdálo se, že souboj skončí nerozhodně. Ale právě tady zaúřadovalo rychlé tempo hry, které jsme měli lépe vžité než naši soupeři. V napínavých koncovkách Hnát i Taraba vyhráli. Tím jsme celkově dost nečekaně zvítězili poměrem 5:1.

Utkání s ÚDPM Praha

Povzbuzení úspěchy, troufali jsme si na stále silnější soupeře. Vyjednali jsme si zápas s jedním z nejznámějších zájmových útvarů té doby v republice, Ústředním domem pionýrů a mládeže v Praze. Setkání se uskutečnilo 17. března 1973 v Ústředním domě pionýrů na Vinohradech. Naše soupeře vedla tehdy druhá nejlepší šachistka v republice, Eva Hojdarová, která také utkání řídila a odhadovala nedohrané partie. Hrlo se na 12 šachovnicích, tempem 40 tahů za 60 minut s odhadem nedohraných partií. Utkání bylo nesmírně napínavé a vyrovnané.

Začali jsme výhrou Pepíka Tomáška. Soupeř vyrovnal výhrou nad Jirkou Podrazilem. Po další půlhodině dovedl partii plnou zvratů k vítězství Roman Kotlář. V napínavém souboji remizoval Jindra Janata. V polovině vyměřeného času pro utkání jsme tak vedli 2 1/2:1 1/2. Ale většina partií ještě zdaleka nebyla rozhodnuta. V té době jsme si vybrali slabší chvíli, když prohrála rychle za sebou děvčata Hanka Knížková a Maruška Řeháková, hrající proti chlapcům. Rázem jsme v utkání o bod prohrávali. Milan Šafler pak zremizoval partii, kde vedl o 2 pěšce. V té době se vývoj utkání definitivně obrátil v náš prospěch.

Začal to vítězstvím Mirek Vavroušek, přidal se k němu výborně hrající Ivan Čapek a naši vítěznou sérii zakončil Fanda Havíř. To už jsme vedli o 2 body, poměrem 6:4, a nemohli zápas prohrát. Rozhodující a vítězný bod získal náš nejlepší hráč hrající na první šachovnici - Mirek Hnát. Bez odhadu a ještě v časovém limitu 2 hodin dovedl k vítězství svoji partii i poslední náš reprezentant Vláďa Růžička. Naše výhra 8:4 v Praze byla velkou senzací a dalším potvrzením vysokých kvalit kopidlenských hráčů. Ve stejném období jsme sehráli podobná vítězná utkání s klubem Vidmar Praha a oddílem mládeže PO SSM Zbraslav nad Vltavou.

Šachový výlet do středních Čech

Vrcholem odvahy ale byla „spanilá jízda“, kterou jsme uskutečnili dne 5. ledna 1974, kdy jsme zvláštním autobusem s 50 reprezentanty navštívili dopoledne své největší

Vášnivá diskuze při rozboru partie zastihla zleva Jirku Podrazilu, Ivana Čapka a Milenu Škaloudovou

a dlouholeté rivaly ze Slavojie Český Brod, vedené naším vzorem p. prof. Jaroslavem Pelikánem. V utkání na 28 šachovnicích jsme své dlouho nepřekonatelné soupeře a rivaly porazili poměrem 29 1/2 : 16 1/2. Prvních 10 šachovnic se hrálo jednokolově a my

v měření nejlepších prohráli 4:6, když z našich bodovali Milan Šafler, Milena Škaloudová, Míma Špígllová a Jarda Jireš. Další šachovnice se hrály dvoukolově a tady jsme jasně zvítězili 25 1/2 : 10 1/2.

Po obědě jsme se přesunuli do Kolína a sehráli tu stejné utkání s místním oddílem v Okresním domě dětí a mládeže, který vedl p. Tomáš Rakušan a který se v příštích letech stal nejlepším oddílem mládeže v republice. Tam jsme v utkání na 25 šachovnic celkově zvítězili o jeden jediný bod, poměrem: 20 1/2:19 1/2. V jednokolovém zápase na prvních 10 šachovnic jsme v Kolíně jasně prohráli: 1 1/2 : 8 1/2, když vyhrála pouze Blanka Šaflerová a remizoval Jarda Jireš. Dotahovali jsme pak v dvoukolových partiích nejvyšších šachovnic, kde jsme vyhráli 19:11. Součástí šachových klání byly další turnaje a blesková utkání, ve kterých si zahráli i další účastníci tohoto jedinečného šachového výletu.

V příštím pokračování šachových kuriozit a posledním díle kopidlenské šachové historie si popíšeme originální turnaje a soutěže, které jsme pro své členy vymýšleli a léta s úspěchem hráli. Vzpomeneme na medializaci naší činnosti, díky které jsme se dostali do povědomí šachového hnutí po celé republice a proslavili jméno svého městečka Kopidlno.

Oldřich Suchoradský

Utkání se sovětskou posádkou v Jičíně

Jak vznikala železnice v Kopidlně

Blahodárný rozvoj železnic v druhé polovině minulého století našel živou odezvu i v našem kraji. Nejdříve bylo tehdy nutno vyvinout velké úsilí k překonání odporu k novému způsobu dopravy mezi místními, ale i zdolání nejvyšších společenských kruhů, které o výstavbě rozhodovaly. Leč velké úsilí v oblasti místních zájemců pomohlo k skutečnému vytoužení cíle a kopidlenští žádali urychlené zpracování projektu. Oni sami se neobávali obětí a snažili se vycházet ve všem opatřením vstříc. Již dne 20. srpna roku 1870 na schůzi obecního výboru v Kopidlně padlo ono důležité rozhodnutí. V úvodu zápisu této schůze se praví:

„Jednohlasně se usneslo, že obecní výbor stavbu dráhy přes Kopidlno takměř za životní otázku považuje, a protož za povinnost pokládá všechny možné oběti k uskutečnění nést“. Dále v zápisu uvádí, že město přispěje větší peněžitou částkou a věnuje zdarma všechny potřebné pozemky a štěrk z obecního štěrkovníku, aby za každou cenu byla stavba provedena, a to u samého města. Ale až deset roků po tomto usnesení byly konečně vypracovány plány projektu a započato s vyměřováním trasy.

Veškeré práce byly předány firmě Muzika a Schnábl. Firmu financovala Priv. banka vídeňská. Nejvyšší povolení ob-

držela jmenovaná firma 9. května 1881. Stavbu řídil inženýr Josef Kovařík, jednotlivé úseky měli pod dohledem další čtyři inženýři. Veselý život zavládl v té době v našem kraji. Na stavbě podíleli se i bratránci-trhani. Bez tohoto živlu by stavba mohla být jen stěží dokončena. Schopní lidé si při stavbě vydělali slušné peníze. Za rekordní dobu šesti měsíců, to je 11. listopadu 1881, byl na dráze slavnostně zahájen provoz.

Slavnostně vyšňořený vláček, obsazený vybranou společností - např. místodržícím Krausem, vyjel v 10 hodin 20 minut. V půl druhé odpoledne dojel do Jičína. Provázen byl bouřlivým voláním a máváním přihlížejících po celé trati. V Jičíně se šlo do hotelu na slavnostní banket. První přípitek přednesl kníže Lichnovský, jako předseda akciové společnosti této dráhy, který měl největší zásluhu na její stavbě. On, jako majitel dětenického panství, také stavbu zahájil slavnostním výkopem a nakonec oslavil její otevření. Trať slouží dodnes. Léty zestárla a zchátrala celá budova nádraží v Kopidlně a je dobře, že v letošním roce byla celá opravena ke spokojenosti zaměstnanců dráhy, ale hlavně cestujících.

*Z historických pramenů zpracoval
Jaroslav Svoboda*

Tribuna

Proč si nevážíme svobody

Já pamatuji válku, kdy lidé žili v neustálém strachu a nesvobodě, ale spojovala je duchovní síla v naději, že snad ta hrůza skončí a že nastane po válce pozemský ráj. Dnešní mladí lidé si neumí ani představit tu zlou dobu. Hitler a jeho gestapáci jednali s poctivými lidmi jako se zvěři. Kdo se dostal do koncentračního tábora, neměl odtažení většinou návratu. Já se pamatuji, že z naší vesnice sebrali paní starou Šturmovou, která se samozřejmě nevrátila. Když měli odvézt jejího syna, tak se schoval a žil nějaký čas schovaný u nás ve stodole na patře, kde měl ve slámě udělaný bunkr. Naši si mysleli, že my děti, brácha a sestra, to nevíme, my jsme to tušili, ale byla v nás malá dušička, neb jsme věděli, že kdyby to prasklo, tak gestapo vystřílí celou naši i Šturmovu rodinu.

Dneska máme víc než 60 let po válce a mezilidské vztahy jsou velmi špatné a neumíme v pohodě žít. Situace se pro normální lidi stále zhoršuje. Začínáme se rozdělovat na nadlidi a podlidi a politici se dělí na dvě fackující strany. Nastal rozklad duchovních hodnot, který začal v padesátých letech likvidováním kněží a duchovně myslících lidí. To byla chyba, kterou si ani V. I. Lenin asi nepředstavoval. V současné době se prosadí dle ateistického pojetí ta spravedlnost, která má více sil a nebo peněz. Druhou chybou komunistů bylo, že se snažili budovat komunismus a přeskočit tak socialismus. Masaryk si představoval, že po ukončení kapitalistického režimu nastoupí sociální řád, nebo napsal „Socialismus, tedy lepší společnost“.

Z ateistického hlediska není rozdíl mezi minulým režimem a současným režimem. Dříve nás pendrekovaly lidové masy, nyní nás pendrekují demokratické masy - v obou případech chybí respekt vůči vyšší moci. Naše představy o spravedlivé budoucnosti se zhroutily. V současné době je patrné, jak každá politická strana při nástupu k moci dělá chyby. Nejprve vyháží zapracované osobnosti na vedoucích místech a nahradí je svými nezkušenými pracovníky. Jsou schopni z generálů udělat vrátné a z vrátných generály. Z praxe vidíme, jaká škoda pro naši republiku vznikla odvoláním odborníka na mezinárodní úrovni Ing. Pavla Teličky - cizinci si s námi dělají, co chtějí. Na republikové úrovni nám velmi chybí doc. Ing. František Čuba, který pocházel ze zemědělského statku právě tak jako Antonín Švehla a nebo Bohumír Bradáč. Uměl se však přizpůsobit zemědělskému pokroku a svými schopnostmi a autoritou přesahoval hranice naší republiky. Určitě by nedopustil, abychom museli dovážet 40 % potravin ze zahraničí. Máme však zdárný příklad i zde v Kopidlně. Ing. Miroslav Čížek ovlivnil svým podnikatelským duchem v zahradnické škole celkový vzhled města.

Antonín Erben, Židovice

Mlýnec: nejmenší zastávka ve střední Evropě

Byla postavena až ve 20. letech minulého století. Před jejím zřízením byla 8km vzdálenost mezi Kopidlnem a Rožďalovicemi nejdelším úsekem tratě bez zastávky. Dlužno říci, že zároveň i jedním z nejkrásnějších úseků celé trati. Z Rožďalovic do Mlýnce totiž trať vede skoro v celé délce hustým listnatým lesem nebo v jeho bezprostřední blízkosti. V lesním úseku za Rožďalovicemi překračuje vrch zvaný Varobyle. Je to místo nejstaršího osídlení původních obyvatel našeho kraje, což dokládají archeologické nálezy v regionálním jičínském muzeu, vykopané při výstavbě trati. Zajímavý je úsek přes opravený traťový mostek, kterým trať překračuje říčku Mrlinu, v úseku případně nazývaném „V Jezírkách“.

Vlastní původní zastávka sloužila cestujícím celých 80 let a byla zbořena v roce 2000. Zároveň byla ve stejném roce nahrazena dřevěnou otevřenou čekárnou. Původní domek zastávky byl raritou, cestujícími označován jako nejmenší železniční zastávka ve střední Evropě. Na půdorysu 5x5 metrů totiž byla malá veranda a služební místnost pro zavoráře s nepetržitým prodejem jízdenek. Dále zde byla malá čekárnička, kam se v případě nepohody na dvě dlouhé lavice vešlo i 10 sedících cestujících. A to tam byla ještě skříň pro oblečení obsluhy, záchranné lůžko a hasicí přístroj. Ten byl nutnou výbavou, protože „domeček“ byl vytápěn malými kamínky ze služebny a čekárnou vedla pouze roura, v době mrazů rozžhavená do červena. Však také jednou v noci od roury chytil trám ve zdi přepážky a právě ten hasicí přístroj zabránil, aby stavba lehla popelem. Součástí budovy byl i miniaturní suchý záchod. Před zastávkou byla ještě u cesty k lesu studna s báječnou pitnou vodou.

Ve službě se během týdne střídali 4 pracovníci, kteří obsluhovali ještě v 60. letech celkem 4 závory, obsluhované samozřejmě ručně. Jedny závory byly směrem

na Kopidlno, další přímo ve stanici, třetí u „brodu“ přes Mrlinu a poslední až v lese na Rožďalovice. Zastávka, ač nejmenší na trati, zažívala své „dny“ v houbařské sezoně, kdy průvodčí hlásil cestujícím její název jako „Houbovice“. Do lesa jen 150 metrů a hub tolik, že s prázdnou se nevracel nikdo. Jezdili sem hlavně houbaři z Nymburka, ale byli mezi nimi i houbaři až z Prahy. Na vrcholu houbařské sezony jich vystoupila z jednoho vlaku od Nymburka někdy i celá stovka. Za 2-3 hodiny se vraceli s košíky naplněnými nákladem hřibů, křemeňáčků, kozáků, babek i bedel, holubinek, prostě všeho, co si kdo přál a v lese sebral. Obec Mlýnec je na opačné straně trati od lesa, asi 500 m vzdálená, po kamenité polní cestě, s mostem přes Mrlinu z 60. let.

Pro obec je dráha jediným dopravním spojením s okolními místy, a proto byla a je dosud využívána dětmi pro každodenní cesty do školy v Kopidlně, starším lidem za nákupem a lékařem, většině obyvatel za prací do širokého okolí. Trať za Mlýncem pokračuje dál na Jičín už jenom podle lesa až k samotě Kamensko, kde je odbočka dnes postupně rušené trati z Kopidlna do Bako-va n. J., rovinatým úsekem, podle komínu výtopny bývalého cukrovaru přivádějí koleje vlak do Kopidlna. Jeho opravená drážní budova je dnes chloubou města. Konečně také došlo na zvýšené perony na nádraží, které mlýnecká zastávka, díky brigádní aktivitě občanů, má již od roku 1972. Mlýnecká zastávka je v přesné polovině vzdálenosti mezi Nymburkem a Jičínem, patří k historii tratě, tak jako trať a zastávka patří k historii obce Mlýnec.

Oldřich Suchoradský

O historii tratě a jednotlivých stanicích a zastávkách dráhy mezi Jičínem a Nymburkem se můžete více dovědět na stránkách VLAKREGIONU na internetu: <http://vlak.interregion.cz/trate/061/061.php>

Žádosti o milost pro Tomáše Svobodu nebyly vyslyšeny

Mezi slavné postavy místní historie určitě patří vlastenec, hrdý a odbojný myslivec Tomáš Svoboda, jehož pohnutý osud popsal v románu *Temno* spisovatel Alois Jirásek. Podobně jako v případě Psohlavců i zde posloužila Jiráskovi za předlohu skutečná historická postava. Myslivec Svoboda sloužil v Čechově u Kopidlna na veliškém panství, jehož majitelem byl v té době František Josef Šlik. Ten byl v úzkých stycích s jičínskými jezuity a nechvalně proslulý Koniáš mu dokonce roku 1728 věnoval svou právě vydanou knihu.

Myslivec Svoboda byl tajným evangelíkem a na to také doplatil. Horlivý jezuita Malobický u něj při prohlídce myslivny našel zakázané knihy a soud Svobodu odsoudil k trestu upálení zaživa. Pražský odvolací soud však po dlouhých tahanicích změnil tento verdikt na stětí hlavy mečem a následné spálení těla. Tři týdny před popravou přišli jezuité a žádali omluvu. Přestože byly použity drastické prostředky, nevyužil jejich nabídky, byl o své víře přesvědčen. Měl tři syny, kteří pro něj žádali milost. Nebyli však vyslyšeni. Měl také dceru Barušku, kterou miloval z celého srdce.

Když byl zatčen, lidé z okolí se proti rozsudku bouřili a svoji nespokojenost a nesouhlas s rozsudkem dávali veřejně najevo. Pro nespokojenost lidí přijel do Kopidlna oddíl rejtharů a rozháněl odbojný a nespokojený lid. I hrabě Šlik šel k apelačnímu soudu žádat pro něj o milost. Ale ničeho nepořídil. Na výšině nad Kopidlnem se zvedla šibenice. Tam měl zemřít potupnou smrtí češovský myslivec. Lid přihlížející byl velmi nespokojen, a proto byl výkon bezpráví urychlen. Dne 4. června 1728 byl myslivec stát, spálen a jeho popel zakopán na místě popravy.

Historikové jsou však ohledně data popravy a jejího provedení ve sporu, protože v městském archivu Kopidlno je v dokumentech k roku 1728 vyúčtováno „šest prken k popravě Tomáše Svobody“. Na podstatě události to ale nic nemění: myslivec skončil v rukou kata. Jak to opravdu s popravou T. Svobody bylo, to dnes už těžko někdo rozsoudí. Traduje se, že tělo umučeného bylo do večera hlídáno a potom pod něj bylo nanošeno dříví a urovnána hranice. Do zapáleného ohně byly házeny Svobodovy knihy a jeho mrtvola byla spolu s nimi spálena. Památkou na něj je kámen s pamětní deskou v ulici Tomáše Svobody za závorami. Po tomto hrozném činu se pro svoji víru odstěhovalo z Kopidlna 20 rodin.

Z materiálů prof. J. Severy zpracoval Jaroslav Svoboda

Bohatý program postižených civilizačními chorobami

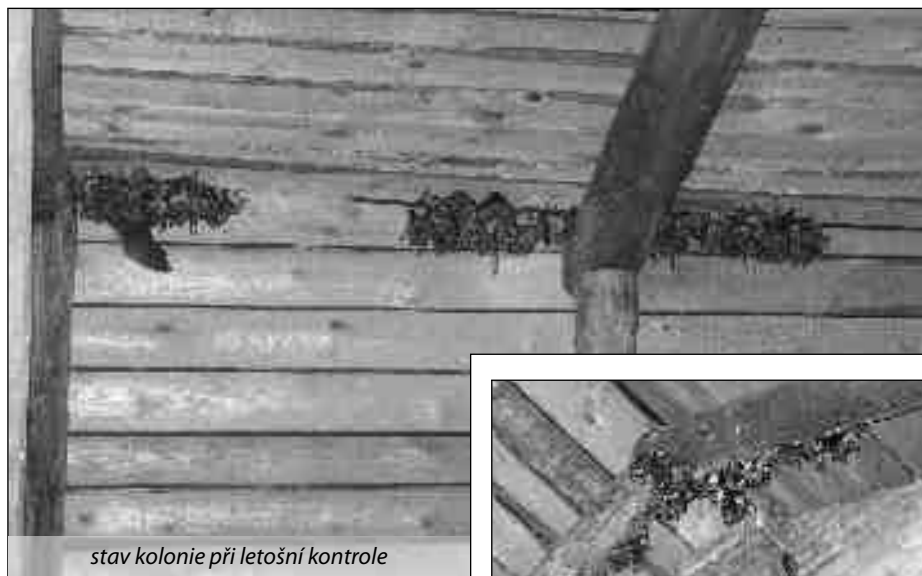
Od poslední zveřejněné zprávy v Kopidlenských listech uplynul téměř celý rok. Chceme vám několika řádky v tisku přiblížit činnost organizace Sva- zu postižených civilizačními chorobami (SPCCH). Tou nejdůležitější úlohou je spolupodílet se na ozdravné péči. Sna- žíme se formou rekondic a rehabilitací alespoň částečně navracet to, co s při- bývajícími léty ztrácíme, a to je zdraví. Jsou zajištěny rehabilitace pořádané OV SPCCH a ZO SPCCH Jičín. Že jsou to akce skutečně dobré, svědčí velký zá- jem zúčastněných, mnohdy nelze pro nadměrný počet uspokojit všechny zá- jemce. Pro letošní rok bylo připraveno několik turnusů z jara a na podzim na relaxaci Čalovo - Velký Meder, v kvě- tu pro kardiaky ve Sloupu v Čechách, v září vertebrogenní syndrom v Dešt- ném v Orlických horách, v říjnu rela- xační pobyt na roztroušenou sklerózu v Janských Lázních a v listopadu relaxa- ce v Poděbradech.

V březnu jsme se sešli na výroční člen- ské schůzi, zabývali se činností organi- zace, zhodnotili uplynulé období a zvolili nový směr práce. Veřejně děkujeme za dobrou spolupráci a příspěvek MěÚ v Kopidlně. To nás aktivuje k další čin- nosti i na úseku kultury. Navštívili jsme 23. ročník hudebních slavností Vackovo Vysoké Veselí, absolvovali páté setkání s dechovkami na nádvoří zámku Staré Hradky. Velmi pěkný byl 8. ročník Foer- strových hudebních slavností v Libáni za účasti Evy Urbanové, Petera Dvor- ského a Yvety Blararovičové. Někteří naši členové se zúčastnili oslav Hilma- rova Kopidlno a akce Vzhůru, Kopidlno!. V září zhlédneme ve Východočeském divadle v Pardubicích představení kolek- tivu Studia Ypsilon – Vinobraní v Ypsilon- ce aneb Dožínky operety. Závěrem roku bychom chtěli navštívit kulturní program v Jičíně, záleží to ovšem na vhodné na- bídce pro nás, dříve narozené.

Končíme výčet akcí s přáním, abyste i nadále projevovali zájem o dění v or- ganizaci, zapojovali se do pořádaných akcí. Přejeme vám všem zdraví a spoko- jenost.

Kopidlno 25. srpna 2008
Výbor ZO SPCCH

Kopidlenští netopýři: porovnání roku 2007 a 2008

stav kolonie při letošní kontrole

V červenci 2008 byla opět provedena kon- trola letní kolonie netopýra velkého (*Myotis myotis*) na jedné z kopidlenských půd. Tyto kontroly jsou prováděny pravidelně od roku 2000, kdy byla kolonie chiropteroLOGY po- čítána poprvé, a to na základě informace o výskytu od bývalého starosty města pana Zbyňka Smolíka.

Jak dopadla letošní kontrola? Porovnání si čtenář může provést sám podle snímků z loňské a letošní kontroly. Také je na sní- mcích vidět, že kolonie se v letošním roce na- cházela na jiném místě než vloni. V letním období v závislosti na klimatických podmín- kách využívají netopýři na půdě více míst. Tato místa lze snadno nalézt podle nahro-

stav v loňském roce

maděného trusu, který je mimo jiné velmi kvalitním hnojivem.

Již teď se těšíme na kontrolu v roce 2009, a to na zodpovězení tří otázek. První je: zvýší se početnost? Druhá: na kterém místě bude kolonie příště. Třetí je spíše přáním, které mohou splnit čtenáři Kopidlenských listů poskytnutím informace o výskytu netopýřů na některé z dalších půd, popřípadě na ji- ném místě.

Jiří Rejl

Nová vyhláška pomůže řešit problémy s veřejným pořádkem

Nová obecně závazná vyhláška č. 2/2008 řeší požívání alkoholu na veřejných prostranstvích, dodržování nočního klidu a sekání trávy na veřejných prostranstvích. Zastupitelé rozhodli o jejím vydání na veřejném zasedání konaném 26. srpna 2008 po diskuzi, zda je vhodné život obyvatel omezovat dalšími zákazy a zda vyhláška pomůže k odstranění opakujících se problémů. Všechna omezení platí od poloviny září.

Vyhláška **zakazuje požívání alkoholu** na těchto veřejných prostranstvích na Hilmarově náměstí - s výjimkou zahrádek před provozovny poskytujícími hostinské služby (zákaz neplatí ve dnech, kdy jsou pořádány významné akce):

- v blízkosti kostela,
- v blízkosti všech budov základní školy,
- na novém dětském hřišti na sídlišti U Cihelny,
- u vlakového nádraží,
- v Husově ulici u křižovatky na Cholenice,

- **v celém parku** (zákaz neplatí ve dnech, kdy jsou pořádány významné akce).

Dále vyhláška ukládá každému povinnost zachovat klid a **omezit hlučné projevy** v době od **22.00** do **06.00** hodin.

Dalším řešeným tématem je údržba zeleně na veřejných prostranstvích. Vlastníci a uživatelé veřejné zeleně na místech vyznačených na mapách, které jsou přílohou obecně závazné vyhlášky, **budou povinni zeleň udržovat** formou pravidelných sečí, a to **minimálně dvakrát ročně**.

Zákaz požívání alkoholu platí na vymezených místech jen v Kopidlně; povinnost dodržovat noční klid a povinnost udržovat veřejnou zeleň se bude vztahovat na všechny části města, to je Kopidlno, Drahoraz, Pševs, Mlýnec a Ledkov.

Obecně závazná vyhláška je zveřejněna na úřední desce a na vývěskách ve vesnicích, na internetových stránkách města a samozřejmě je možné do ní nahlížet na městském úřadu. (kl)

Deváťáci besedovali se spisovatelkou

Dne 11. 9. 2008 se kopidlenské 9. třídy za doprovodu svých třídních učitelek Jaroslavy Suchoradské a Ilony Pluhařové zúčastnily tradičního festivalu Jičín - město pohádky. Svůj program zahájili žáci v jičínské knihovně, kde netrpělivě očekávali příchod spisovatelky dětských knih Ivony Brezinové.

Paní spisovatelka se na akci dostavila v čertovské masce, která všem připomněla motto letošního festivalu „Když se čerti rojili“. Skoro dospělákům paní spisovatelka připomněla jejich dětská léta a přečetla jim ukázkou ze své tvorby pro nejmenší čtenáře. Přišla však na řadu i témata vážnější, kdy se diskutovalo o problematice drog a jiných závislostí. Pro některé žáky byla tato beseda prvním setkáním se skutečným spisovatelem a vymezený čas si všichni příjemně užili.

Další kroky devítek směřovaly do zámeckého parku na prezentaci kopidlenských včelařů. Včelařství se věnuje také několik žáků kopidlenské základní školy pod vedením pana Oldřicha Suchoradského. Z velkého množství festivalových akcí zhlédli žáci také imitaci tzv. Dáblovy bible v Porotním sále.

Zbývá už jen vzdát dík všem pořadatelům tradičního jičínského festivalu za to, že každoročně umožňují dětem i nám dospělým zažít něco opravdu mimořádného a v běžném životě neobvyklého.

Ilona Pluhařová

Významné body historické přímky dějin Kopidlna

1728 V Kopidlně byl popraven češovský myslivec Tomáš Svoboda.
1780 Postavena dřevěná škola.
1831 Zahájena stavba silnice do Vrčen (Poděbrad).
1840 V Kopidlně byla zřízena pošta.
1851 Otevřena nová škola u kostela.
1857 Na hřbitově postavena kaple.
1865 V Kopidlně zřízena Občanská záložna.
1870 Obecní zastupitelé odsouhlasili stavbu železniční tratě z Nymburka do Kopidlna se stanicí na okraji města.
1871 Zahájena výstavba cukrovaru v Kopidlně.
1872 První řepná kampaň v novém cukrovaru.
1880 Kopidlno mělo 2 081 obyvatel.
1881 Dokončena stavba železniční tratě (trvala 6 let) firmou Muzika a Schnabel.
1883 Ukončena stavba tratě z Kopidlna do Dolního Bousova a Bakova nad Jizerou.
1900 V Kopidlně bylo 252 domů.
1922 Založen pěvecký kroužek Hilmar.
1923 Byl povolen 4. ročník národní školy pro chlapce i dívky.

1923 Ustaven sportovní klub Sparta.
1928 28. října položen základní kámen budovy Sokolovny.
1932 28. října dostavena a otevřena sokolovna.
1932 Postavena nová budova Občanské záložny na náměstí.
1936 12. května otevřen Obecní dům pro chudé.
1940 Ustaven Svaz Junák.
1947 Zřízen místní vodovod.
1949 Došlo k vydláždění náměstí.
1953 Otevřeno přírodní divadlo v zámeckém parku.
1961 Zahradnická škola s názvem Střední zahradnická škola Kopidlno otevřela obor zahradník s ukončením maturitou.
1974 Postavena autobusová čekárna na náměstí.
1977 Postavena a předána Jednotě prodejna potravin u nádraží.
1980 Postavena předána k užívání nová mateřská škola.
1982 Otevřen hospodářský pavilon s kuchyní a jídelnou ve školském areálu.
1983 zahájena výstavba areálu Svazarmu pod Kalvárkou.

Občané i chalupáři v Mlýnci diskutovali s vedením města

Osadní výbor Mlýnec tentokrát zorganizoval tradiční schůzku občanů a chalupářů s vedením města Kopidlno již v poslední prázdninové pondělí, a to právě proto, aby se jí mohli zúčastnit i chalupáři, kterých v Mlýnci není málo.

Dvě desítky účastníků téměř dvouhodinové schůzky se dovedly podrobnosti k nové obecně závazné vyhlášce města stanovující koeficienty k dani z nemovitostí a o zpracovávání studie k řešení kanalizace ve vesnicích, diskutovali o poplatku za komunální odpad, o černých skládkách, o údržbě stromů ohrožujících domy. Místní obyvatelé upozornili zástupce města na nepořádek u vlakové zastávky a na nově navezený odpad na místech, která byla před pár dny uklizena.

Osobní kontakt a možnost diskuze mezi občany a vedením města jsou nenahraditelné, proto jsou podobné akce pořádané osadními výbory městem vždy vítány. (kl)

Kapely hrály, počasí zklamalo

V polovině srpna proběhly v Kopidlně Pivní slavnosti Pilsner Urquell a Bluegrass & country festival Kopidlno 2008. V rámci první akce vystoupily v areálu u čerpací stanice kapely Kotelná Rock, Nahý Šepot, Žold, Metro a Fénix. Plánovaný doprovodný program se kvůli přerušovanému dešti nepodařilo realizovat.

Výraznějším způsobem ovlivnil vytrvalý déšť v následující den bluegrass & country festival, kdy byli pořadatelé nuceni odříct vystoupení části hostů, proto vystoupily pouze skupiny Good Will, BlueGate, Grass Park a Minaret.

„Vystoupení kapel, které jsme museli odříct, nám samozřejmě scházelo, takže doufáme, že skupiny Vabank Unit, Lehká Noha, C. O. P. a Roberta Křesťana a Druhou trávu potkáme třeba na příštím ročníku, každopádně děkujeme za vstřícnost a za zachování přízně,“ uvedl Jiří Balarin z pořádající agentury Šílený svět.

Obě akce probíhaly zcela v soukromé režii a město se na nich nijak nepodílelo ani organizačně, ani finančně. (kl)

Mongolsko. Krátká návštěva země Čingischána, díl 1. – cesta

Na motorce do Mongolska? Proč ne, řekl si Jiří Černík z Kopidlna. Zážitky a poznatky ze své letošní dobrodružné dovolené na způsob, jak si ji mnozí jiní neplánují, následně vylíčil v obsáhlém vyprávění, jehož první část dnes čtenářům KL přinášíme.

Ale abych začal od začátku. Během zimy jsem od kamaráda Dudyse dostal nabídku, abych s ním jel na dovolenou. Původní plán - Tádžikistán a Kyrgyzstán - však vzal za své potom, co se ukázaly problémy a další náklady na vízum do Kazachstánu a následně pak povolení na Pamírský trakt. Po zvážení tohohle papírování a placení navíc jsme cíl své cesty přesunuli na Mongolsko. Přesněji Mongolský Altaj.

Proběhly přípravy moto, výstroje a výzbroje a po nabalení věcí na motorku vyrážím v pátek 27. 6. směr Ostrava, kde se přidám k Dudysovi, a v sobotu dopoledne vyrážíme za dobrodružstvím.

Cestou přes Slovensko nebudu zdržovat, protože ta je dostatečně známá a vcelku pohodlná.

Na hranicích s Ukrajinou jsme něco kolem páté odpoledne a po vyplnění nezbytné buamážky vjíždíme na Ukrajinu.

Ukrajina - země krav a volů (policajtů) :o)

Hranici překračujeme v Užhorodě (druhým přechodem je pak o něco severněji Ubla), a protože je víkend a banky mají zavřeno, využívám zkušeností z loňska a peníze měníme u benzinky.

Dnešní den zakončujeme u řeky asi 20 km za Mukačevem. Zítra nás čeká přejezd Zakarpatské oblasti a sjezd do nekonečných rovin. Všude, kde je trochu trávy, se pasou kravky.

Zakar panda je opravdu hezký kus země, o tom jsem se přesvědčil už loni, a tak si jízdou užíváme, dokud je na co koukat. Doteď jsme nepotkali žádné policajty, ale to se brzo mění. Po sjezdu z hor jich začíná přibývat a to se samozřejmě neobejde bez pokut. Bohužel velice brzy nabýváme přesvědčení, že nás nestaví, protože bychom opravdu spáchali přestupek, ale jen proto, že jsme cizinci

a z těch přece koukají prachy. Nejmarkantnější to bylo, když jsme stáli na semaforu při opravě silnice a dojelo nás policejní auto. Cajtům trvalo asi dvě tři minuty, než si vymysleli, co že to kolega provedl, a pak teprve vystoupili a šli si pro pokutu. Že si vždy šli jen pro peníze do kapsy, bylo patrné už jen z toho, že se pokaždé nechali usmlouvat na podstatně nižší částku, a hlavně chtěli eura nebo dolary.

Přespáváme kus za Kyjevem na průseku, kde je několik výstražných cedulí, který stejně nepřečteme :o) Ráno nám nic nechybí ani nepřebejvá, tak to asi zase tak nebezpečný nebylo.

Odpoledne dojíždíme na UA/RU hranice a vykecáváme se z posledního pokusu nás pumpnout o prachy od UA pohraničnicků.

Na ruských hranicích pak měníme peníze

kuli zaplacení strachovky - ruského jakoby pojištění - a deklarace - průkazu mota. Po zhruba třech hodinách je hotovo a jsme v Rusku.

Rusko - země dalekých obzorů, nudných rovin, ale i krásné přírody

Rusko nás uvítalo krátkýma, ale zato vydatnýma přeháňkami. Od hranic se stáčíme na město Kursk. Jednak je to hlavní cesta na tah, který nás doveče až do Novosibirsku, ale taky jsem se tam chtěl podívat.

U Kursku se totiž v roce 1943 odehrála největší tanková bitva druhé světové války a dějin vůbec. 2700 německých tanků a samohybných houfnic tu stálo proti 3600 obrněným vozidel Rudé armády. Bitva trvala 18 dní (4.-22. 7.) a často docházelo k boji tanku proti tanku z bezprostřední blízkosti.

Na to, co se tu před 65 lety odehrálo, a na to, že v každé vesnici stojí pomník velké vlastenecké války, jsem čekal víc než jeden pomník, zeď se jmény padlých a pár strojů na podstavcích. Bohužel jsme kolem něj jen projeli, protože zrovna docela hustě přšelo a zastavovat bylo to poslední, na co jsme mysleli. Možná že víc památek na tuhle událost je ve městě, ale tomu jsme se vyhnuli, stejně jako všem ostatním, kde to šlo.

Dále pak pokračujeme na Voroněž, Saratov, Samaru a Ufu. V Saratově dost bloudíme a nejsme schopní nalézt tu správnou výpověď, a tak náladu nezlepšuje ani přejezd Volhy. Naštěstí zafungovala solidárnost mezi motorkáři, a tak nás na správnou cestu vyvádí kluk na suzu. Už padá tma, a tak rozbíjíme stan u nejbližšího remízu. Spalo se celkem dobře, ale jen asi do 4 hodin, kdy nám

pokračování na straně 19

pokračování ze strany 18

nad hlavou šly na přistání velký dopravní letouny a ten rachot by vzbudil i mrtvého :o) Vstáváme a pokračujeme. Za Samarou nás čeká Ural. Doteď jsme jeli mezi poli různě rozdělenými březovými háji a remízky, a tak je najednou zvlněná krajina předhůří Uralu a Ural sám balzámem pro oči. K Uralu jsem nenašel nějaký přesnější přirovnání, a tak jediný, co se tomu alespoň trochu blíží, je snad předhůří Krkonoš, ovšem v podstatně vyšším a rozsáhleším vydání. V půlce Uralu nás pak chytá déšť a ten se nás drží až za Čeljabinsk.

Jsmo v Asii. Mohly značící hranici mezi Asií a Evropou jsme ani neviděli, protože v místech kde měla být, jsme jeli v mlze, že nebylo vidět víc jak 20 m před sebe. Druhý den se počasí umoudřuje, a tak už za sluníčka koukám, jak že vlastně ta Asie vypadá. Po sjezdu z Uralu už to jsou opět nekonečné roviny, ale jsou už přece jen o dost pestřejší, protože mezi březovými lesy se blyští spousty jezer, jezírek a močálů. Přeletuje tu spousta ptactva - chtěl bych to tu vidět při tahu - a myslím, že i v těch lesících bude nějaká ta zvěř. Zajímavé je, že jsem za celou cestu krom několika psů, koček, kavek a lišek neviděl přejít jiný zvíře.

Krajina, i když hezčí, je zase několik tisíc km stejná, a tak míjíme Omsk a pouze v Novosibirsku zastavujeme u místní přehrady, která spíš vypadá jak malé moře, protože na druhý konec nedohlédnete.

Dále pokračujeme na Barnaul, Bijsk a Gorno-Altajsk. Před Gorno-Altajskem se začínají zvedat hřebeny Altaje a po těch rovinách je opět na co koukat. Otvírají se krásné scenerie hor, do kterých se zařezává řeka Katuň, na jejímž břehu nocujeme. Nevím, jestli to bylo ještě pod dojmem těch nekonečných rovin, ale ruský Altaj na mě udělal velký dojem. Ráno pokračujeme dále do srdce Altaje a stojí to za to. I zde je těžké najít přirovnání, ale s trochou fantazie je možné v Altaji vidět od Krkonoš, alpských průsmyků, Aljašských hor a řek až po předhůří Himálají. Zkrátka je čím se kochat. Ale my jedeme do Mongolska, a tak dnes pouze projíždíme. Po sjezdu z Altaje na druhou stranu se krajina mění rázem. Poslední hřebeny a svahy už jsou jen málo porostlé vegetací a údolí za nimi už je spíše suchá step. Pár km a jsme v Tašantě, hraničním „městě“. Hranice tu byly otevřeny asi před třemi roky, a tak je to spíše vesnice o několika desítkách dřevěno-hliněných domků. Hranice jsou otevřeny jen do 6 hodin. Je 18:15. Z hor se valí černé mraky, a tak souhlasíme s nabídkou přespání v penzionu.

No... nejsem si jistý, jestli by to ve stanu nebylo přece jen lepší :o) Onen „penzion“ byl dřevěno-hlinitý kvádr s příčkou uprostřed a sedmi postelemi bez roštu, takže se člověk na těch pérech zalomil málem do pravého úhlu, smrdělo to všude kozinou, ale co. Člověk má zkusit všechno :o) „Ubytovali jsme se“, zaplatili 100 rublů, uvařili polívku a čaj a šli spát. Asi v deset hodin se náhle do místnos-

ti nahrnulo deset Kazachů, že tu chtějí taky spát. Naše probuzení ksichty je přesvědčilo, že tady jako spíme my, a tak zase odešli. Bohužel to netrvalo dlouho a byli zpět. Naštěstí usoudili, že se tam všichni nevejdou, a tak ti, co byli navíc, kamsi odešli. Ale nevím, jestli bylo horší kazašské probuzení, nebo ten pocit neustálého svědění všude po těle, ačkoliv jsme spali ve svých spacácích.

Je ráno a po vykuknutí ven a pohledu na okolní kopce asi přece jen bylo lepší jít do penzionu „U Sedmi postelí“, neboť na okolních kopcích leží sníh. Něco pojíme a vyrážíme na celnici. Ta se otevírá až v devět. Vše probíhá bez problémů, až u posledního okna nás chlapík posílá zpět, že nemáme razítko. Chybí nám potvrzení víz do tří dnů od vstupu do Ruska. Dvě hodiny dohadování nejsou nic platné, a tak platíme 2000 rublů za každého. Dva kamarádi, kteří jeli stejným přechodem o dva dny později také bez ra-

zítka, prošli bez problému... Pár km zemí nikoho, kde ale byla spousta svišťů velkých jak jezevčík, a jsme na mongolské celnici.

Zde probíhá vše celkem rychle, a tak jsme za hodinku odbavení a vyrážíme do Mongolska.

*Jiří Černík
(pokračování příště)*

Komu patří jména na pomníku padlým z první světové války

Kopidlenská kronika o jeho vzniku a odhalení

Pomník padlým z první světové války zabudovaný v oplocení parku na kopidlenském náměstí se konečně dočkal tolik potřebné opravy. Práce provádí restaurátor BcA. Petr Gláser, dokončeny budou do konce října letošního roku a v příštím čísle Kopidlenských listů se jim budeme věnovat podrobněji.

Kdy a za jakých okolností byl pomník zhotoven a odhalen? O tom se můžeme dočíst při listování v kronikách. Přinášíme doslovný přepis zápisu z Kroniky města Kopidlno z let 1921-1946, která je uložena ve Státním okresním archivu Jičín ve fondu Městský národní výbor Kopidlno.

26. července 1924

V den desátého výročí počátku války světové ku památce padlých odhalen pomník s pamětní deskou.

Bylo čestným úkolem všech spoluobčanů, kteří přežili hrůzy válečné, postarati se o trvalý pomník těm, kdož na oltář vlasti v bojích za svobodu položili své životy. Válečný požár světový vyžádal si na našem městě 64 vojenských obětí, tj. 3 % obyvatelstva.

Vzpomínáme. Vzpomínáme na Kopidlenskou pot' před 10 lety. Vzpomínáme i všech ostatních dní. Jedna vzpomínka vybavuje řetěz jiných a všechny patří minulosti. Historie padlých hrdinů psaná jest jejich krví. Stojíme před jejich pomníkem, jenž hlásá: „Ty, kterýž žiješ, slyšíš! My mrtví za vaši svobodu. Tady ležíme, jak osud a zákony kázaly nám. Život prchl z našich žil, tebe se ptáme, kdo zvítězil? Nezapomínej neštěstí minulých a braň hrůzám budoucím!“

Myšlenka postavit památník vzala počátek již při říjnových událostech v r. 1918. Základ k uskutečnění položen byl o 4 léta později. Čistý výnos z oslavy 28. října 1922 věnován na tento účel. Seskupila se komise ze zástupců obce, politických stran a všech místních spolků, uvažováno o provedení díla. Původní deska padlým měla být umístěna na radnici (po způsobu pražském). O návrh dožádán spolek výtvarných umělců „Mánes“, jenž pověřil svého jednatele arch. Dvořáka provedením. Když navštívil městečko naše a rozřešil daný úkol ve tvaru bronzové sošky (osiřelé milenky u kříže padlého hrdiny), podložené deskou se jmény padlých. (Sádrový model za 1.000 Kč chová místní museum.) Leč od provedení pro veliký náklad upuštěno. Později rozhodnuto, aby bronzová deska v dnešní podobě a velikosti svěřena k odlití kovolitci Šidlikovskému z Lomnice nad Popelkou za 6.500 Kč a zasažena na zeď radnice. Nedlouho po tomto rozhodnutí dodala komise návrh umístění desku na zvláštní pomník, jenž by byl zařazen do zámeckého plotu na náměstí. Pro sochaře Bílka z Podhorního Újezda upravil návrh pomníku arch. Kvasnička z Prahy. Z celkového nákladu 12.000 Kč hradila obec polovičku, ostatní sešlo se na darech.

V předvečer slavnosti uložen byl za desku pamětní spis. Slavnost byla poutí Kopidlenáků. Odbočka legionářů se zástupci posádky a s vojenskou hudbou jičínskou, vdovy se sirotky, váleční poškozcenci dostavili krom místních spolků ku odhalení. U pomníku zahájil slavnost a promluvil se stanoviska místního předseda komise odb. uč. Severa. Byla to řada vzpomínek, kus dějin - odstavce světové války jednající o Kopidlno a jeho mrtvých hrdinech. Jménem „Památníku odboje“ pojednal spisovatel št. kap. Fink z Prahy. Slavnostní řečník prof. Dr. Čihula z Jičína provedl přítomné po-

Barák	František	tesař	1. 7. 1889	náhr. zál. z. pl. 11	pohřešován	15. 8. 1916 Volyně
Černý	Alois	obuvník	1879	náhr. zál. pěší pl. 36	zemřel	17. 3. 1916
Černý	Antonín	krejčí		náhr. zál. pěší pl. 74	padl	18. 4. 1915
Černý	Antonín	ing. arch.	20. 4. 1896		zemřel	1918 v Kopidlně
Černý	Václav	lakýrník	20. 5. 1889	pěší pl. 33		4. 6. 1916
Dvořák	Jaroslav	hosp. příručí	21. 3. 1888			28. 10. 1915 Itálie
Etrich	Karel	kupec. přír.	5. 4. 1893	zeměbr. ppl. č. 11	padl	15. 10. 1916 Kovel
Gottwald	Jan	hostinský	1871	domobrana z. pl. 11	zemřel	21. 12. 1917
Hojer	František	dělník	1889	domobrana mysliv. pl. 1	zemřel	5. 11. 1918
Holý	František	dělník cukr.	15. 2. 1875	domobrana z. pl. 11	zemřel	13. 4. 1917 Albánie
Hošek	Antonín	zedník	1885	desátník z. pl. 10	nezvěstný	25. 8. 1914 Rusko
Hronek	František	strojník	16. 12. 1890	námořník	utonul	4. 11. 1917 Boka
Chaloupský	František	dělník			nezvěstný	22. 11. 1914
Janda	František	rolník	1881	pěšák pěší pl. 74	padl	
Jedlička	František	krejčí	19. 4. 1885	vojín zásob. odd.	zemřel	3. 2. 1916 Srbsko
Jirsák	Jan	zedník	18. 10. 1887	pěšák zem. ppl. 11	nezvěstný	1914 Rusko
Jodas	Antonín	uzenář	25. 4. 1888	četař pěš. pl. 74	zemřel	7. 12. 1914 Srbsko
Jodas	Eduard		4. 2. 1892	šikovatel dělost. pl. 25	padl	7. 1. 1918 Itálie
Jodas	Emanule	topič dráhy	4. 1. 1886	desátník hulán. č. 2	padl	23. 10. 1914
Kabelka	Ignác		27. 7. 1885			12. 11. 1917
Kalfířt	Antonín	rolník	18. 12. 1895	pěšák zeměbr. ppl. 11	zemřel	27. 10. 1918 Inspruk
Kalfířt	Karel	dělník	10. 12. 1890	pěšák zeměbr. ppl. 74	nezvěstný	30. 11. 1918
Kalvach	Ferdinand	obuvník	6. 1. 1889		nezvěstný	24. 3. 1915
Kněžourek	Jaroslav		7. 1. 1894			5. 11. 1918
Komárek	Josef	sedlář	28. 12. 1883	pěšák zem. pl. 11	nezvěstný	8. 9. 1914
Koníř	Václav	hlídač	10. 6. 1885	dělostřelec	otráven	1917 Itálie
Kotek	Josef	sedlář	18. 3. 1897	pěšák zeměbr. ppl. 11	zemřel	10. 1916 Slavonie
Lejsek	František	kupec. příruč.	18. 8. 1901	legionář	zemřel	20. 2. 1919 Vladivostok
Lochman	František	výhybkář	21. 6. 1871	domobr., želez. pl.	zemřel	14. 1. 1917
Marek	Václav	dělník	1884	domobr., pěš. pl. 18	padl	13. 5. 1915
Matoušek	František	krejčí	1898	domobr., pěš. pl. 74	zemřel	9. 12. 1917
Mazáček	František	rolník	10. 5. 1891	vojín ppl. č. 74	padl	17. 3. 1918
Mikolášek	Alois	zahradník	3. 1. 1891	vojín ppl. č. 74	padl	6. 9. 1914 Srbsko
Mošna	Václav	kočí	7. 11. 1887		nezvěstný	10. 1. 1915 Srbsko
Myška	Václav	dělník	31. 9. 1890	dragoun	zemřel	4. 11. 1918 Kopidlno
Novotný	Jan	zámečník	21. 4. 1879		zemřel	1918
Pavlat	Karel	krejčí	4. 6. 1880	náhr. zálož., zem. pl. 9	nezvěstný	15. 1. 1915 Rusko
Patočka	Jáchym	pekař	1869	domobr., pracov. odd.	zemřel	9. 8. 1917 Skadar
Pokorný	Karel	krejčí	7. 7. 1881	železn. pl. 1	zemřel	8. 5. 1918 Kornburg
Popelka	Ladislav	obuvník	3. 3. 1889	pěšák ppl. č. 98	nezvěstný	28. 9. 1918 Albánie
Reif	Jaroslav	krejčí	11. 1. 1896	pěšák zem. pl. č. 11	zemřel	28. 3. 1918 Kopidlno
Roubíček	Jaroslav	úředník cukr.	1. 4. 1889	pěšák pěš. pl. č. 102	nezvěstný	20. 8. 1914 Srbsko
Růžička	František		10. 2. 1879		zemřel	1915
Sedláček	Václav	kočí cukr.	1896		padl	6. 7. 1915
Sláma	Bedřich		6. 10. 1898		zemřel	11. 10. 1918
Svoboda	Josef	krejčí	3. 10. 1891	četník	zemřel	10. 9. 1918
Svoboda	Josef	obuvník	7. 10. 1896	legionář	zemřel	4. 9. 1918 Foligno

pokračování ze strany 20

sledním desetiletím poukázav, jak duše českého lidu kráčela cestou trnitou k červánkům dnešní svobody. Za zvuků národní hymny odhalena bronzová deska. Z řady pozůstalých vystoupilo děvče (A. Černá), aby předneslo vzpomínku sirotkovu a položilo věnec. Místní zástupce válečných poškozených Finů učinil projev za invalidy a vdovy. Potom odevzdán pomník v opatrování veřejnosti. Starosta města dr. Brzák v zastoupení nynějších i budoucích občanů přijal pomník v ochranu.

Aby potomkům našim nebyla deska jen seznamem jmen, chceme tu zapsati stručná životopisná data uvedených.

Upozorňujeme, že nejmladším byl 19letý legionář František Lejsek, nejstarším padesátník Jáchym Patočka. Již v prvních seznamech ztrát v srpnu 1914 čteme: Jaroslav Roubíček a Antonín Hošek. (kl)

Svoboda	Karel	ingener cukr.	1888	poručík pěš. pl.	utонуl	11. 6. 1917 Most
Šír	Václav	půdecký	16. 9. 1883	desátník pěš. pl. 77	padl	30. 9. 1914 Srbsko
Šmejda	Václav		5. 7. 1890			28. 7. 1915
Štefek	Antonín	holič	10. 6. 1875	zem. pl. 11	nezvěstný	6. 9. 1916
Thierberger	Alfons	studující	24. 3. 1898	zem. ppl. č. 11	padl	1. 11. 1917
Turek	František	zámečník	7. 10. 1888	domobrana pěš. pl. 74	padl	1915 Soči
Vančura	Jaroslav	truhlář	30. 6. 1897	zem. ppl. č. 6		
Vítvar	Miloslav	zahradník				
Vodák	Bedřich		6. 3. 1890	vojín hulán	padl	1917 Srbsko
Vodák	Ferdinand		6. 2. 1892	pěšák ppl.č. 74	nezvěstný	ruské zajetí
Vohnout	Alois	domovník	4. 12. 1887		zemřel	4. 10. 1916 Praha
Weissenwolf	Pavel	maj. panství				
Žehra	František		16. 8. 1894			4. 3. 1917
Žehra	Václav		20. 10. 1896			27. 1. 1918
Brumlich						
Sláma	František		26. 1. 1892	Legionář jezd. pluk	zemřel	20. 3. 1922 Kopidlno
Káblig	Theodor	fotograf				

Rodák Vilém Kafka: malíř krajin a moří

Dalším kopidlenským rodákem, který si zasluhuje naši pozornost a vzpomínku, je Vilém Kafka. Narodil se 9. ledna 1887. Byl známý jako malíř krajin a moří, větší část života prožil v Praze. Byl žákem Uměleckopřemyslové školy v Praze (v letech 1906-1909) a Akademie výtvarných umění v Praze (speciálka prof. Ottenfelda), kde také roku 1913 absolvoval. Po válce, za níž byl mobilizován, se účastnil výstav Vinohradských výtvarníků. V letech 1924-1925 vykonal studijní cesty po Francii a Itálii, pak po Německu, na Sicílii, Korsiku a do Španělska. Jeho obrazy se objevovaly na mnohých výstavách a byly reprodukovány ve Zlaté Praze, Českém světě, Prager Presse aj. Pochvalné zmínky věnovaly jeho obrazům Pražské listy. Zemřel v roce 1972. Dodnes se jeho obrazy objevují v aukcích a výstavách po celé Evropě.

Ve své době patřil k našim renomovaným

malířům. V Rubensově galerii v Praze usku-tečnil několik souborných výstav: Severní a Baltické moře (1923), Francouzská Riviéra (1924), Itálie a Sicílie (1925), Jižní Francie, Korsika a Čechy (1928), Francie (1930), Jižní Francie a Korsika (1931), Španělsko (1933).

Nejznámější díla: Klášter v Pyrenejích, Hrdonovice v Českém ráji, Údolí u Kosti, Korsická krajina, Skupina rybářských domků, Motiv ze St. Tropez, Krajina u Marseille, Platany, Červené střechy, Caoli na Korsice, Toledo, Avila, Segovia, Horská krajina v Andalusii, Rybářská vesnice na španělském jihu aj. Jeho zajímavý život a bohaté dílo ho řadí k rodákům Kopidlno, kteří by neměli být zapomenuti. Patří k těm, kterým byl vzdán hold u příležitosti 450. výročí vzniku města.

S použitím materiálů Okresního archivu v Jičíně zpracoval Jaroslav Svoboda

Návštěva knihovny

Rádi s žáky navštěvujeme městskou knihovnu, kde paní Komárková vždy připraví pěkný a zajímavý program. Tak tomu bylo i na konci školního roku, kdy třídy 5. A, B. knihovnu navštívily. Zde je čekalo mnoho zajímavého. Děti si zopakovaly učivo v literárním testu a v soutěži „Milionář pro větší“. Také test bezpečného internetu se dětem líbil. Tím bych chtěla paní Komárkové moc poděkovat a těšíme se na další besedy, testy a soutěže.

Jana Nováková

Kopidlenský kvítek

**v sobotu 11. a v neděli 12. října 2008
v zámeckém areálu školy**

sobota 11. 10. 2008 od 9.00 do 17.00 hodin

- prodejní výstava zahradnických potřeb, výpěstků a výrobků
- výstava a dražba soutěžních prací
- předvádění aranžování květin
- slavnostně vyzdobené místnosti v budově zámku
- přehlídka floristických kompozic
- módní přehlídky
- prohlídka palmového skleníku
- předvádění zahradnické mechanizace
- prodej květinových kompozic
- prodej výrobků a výpěstků žáků školy
- informace o možnostech studia na Střední škole zahradnické, Kopidlno
- den otevřených dveří
- bezplatná ochutnávka zeleninových salátů
- ukázky květinové výzdoby osobních automobilů

neděle 12. 10. 2008 od 9.00 do 15.00 hodin

- prohlídka slavnostně vyzdobených místností v zámku
- prohlídka palmového skleníku

Test: vitamínová bomba

Prázdniny skončily a přišel podzim. Doufejme, že bude ještě plný sluníčka. Přesto podzimní plísňovky přijdou. Bude potřeba utužit zdraví a sem tam doplnit i nějaký vitamín. Víte o nich něco? Který doplnit, když nám není úplně nejlépe? Vyzkoušejte své vědomosti.

1. Pokud cítíte, že na vás leze chřipka, čím je nejlepší „nakopnout“ imunitu?

- a) kombinací vitamínů A a D
- b) kombinací B-komplexu a vitamínu C
- c) kombinací vitamínů D a C

3. Který vitamín je označován jako „kyselina askorbová“?

- a) C
- b) D
- c) B12

5. Která nemoc vás postihne, když nebudete mít dostatečný přísun vitamínů skupiny B?

- a) beri-beri
- b) cukrovka
- c) osteoporóza

7. Který z vitamínů skupiny B známe pod názvem „kyselina listová“?

- a) B5
- b) B9
- c) B12

9. Který vitamín bychom mohli nazvat „super-antioxidant“?

- a) A
- b) D
- c) E

11. Největší zdroj vitamínu K najdeme...

- a) v bílém mase
- b) v mléčných výrobcích
- c) v listové zelenině

2. Nedostatek kterého vitamínu způsobuje křivici?

- a) A
- b) B
- c) D

4. V jakých potravinách se zejména vyskytuje vitamín D?

- a) v zelenině
- b) v rybím mase
- c) v bílém mase (kuřata, krůty, ...)

6. Které z vitamínů jsou rozpustné ve vodě?

- a) A a C
- b) B a C
- c) C a D

8. Proč má kyselina listová tak zásadní význam pro lidský organizmus?

- a) ovlivňuje krvetvorbu a růstové procesy
- b) je nezbytná pro syntézu enzymů, pomocí kterých trávíme potravu
- c) podmiňuje správnou funkci ledvin

10. Které vitamíny jsou rozpustné v tucích?

- a) A, D, E, K
- b) C, E, B
- c) A, B, C

12. Jak se nazývá stav, kdy je v těle naprostý nedostatek (až nepřítomnost) vitamínu?

- a) hypovitaminóza
- b) hypervitaminóza
- c) avitaminóza

Vitamíny jsou nepostradatelné (esenciální) látky, které spolu s bílkovinami, tuky a sacharidy patří k základním složkám lidské stravy. V lidském organizmu hrají významnou úlohu především při procesech vstřebávání a výměny látek mezi vnějším prostředím a živým organismem. Rozeznáváme 13 vitamínů. Až na některé malé výjimky si je lidský organizmus nedokáže sám „vyrobiť“ a musí je dostávat prostřednictvím stravy nebo potravních doplňků.

Z internetu čerpala mina

SPORT

Za zelenými stoly: žáci Kopidlno prošli přeborem bez jediného zaváhání

Přede dveřmi je nová sezona stolních tenistů. Proto bych se chtěl se čtenáři Kopidlenských listů podělit o několik postřehů ze sezony minulé a zmínit se o tom, jak se připravujeme na sezonu novou.

V loňském roce reprezentovalo naše město celkem 6 družstev - čtyři v kategorii dospělých, dorostenci a žáci.

Kategorie mužů nám v minulé sezoně mnoho radostí neudělala. Družstvo A obsadilo v krajském přeboru druhé třídy desátou příčku a spadlo do okresního přeboru. Družstvo hrálo ve složení: Karel Horák (78,21 % úspěšnosti), Milan Bujárek (58,82 %), Milan Pekárek (50,85 %), Jiří Tomášek (39,47 %), Petr Procházka (26,42 %), dále občas nastupovali Václav Ševců, Michal Hladík a Václav Matuna.

Ve skupině B okresního přeboru mělo smůlu Kopidlno B, o jeho umístění na sestupové příčce rozhodly až vzájemné zápasy s Rovenskem a týmem Lánů. Sestava: Václav Matuna (62,5 %), Milan Pekárek (54,8 %), Václav Ševců (32,8 %), Jiří Dohnal (31,9 %), Michal Hladík (31,0 %) s početnými náhradníky Jiřím Machulou, Aloisem Machačným, Jiřím Pišlem a Františkem Brodským. O pověstný „fous“ se zachránilo v C skupině Kopidlno C s hráčským kádrem Michal Hladík (77,6 %), Miloslav Novák (53,9 %), František Brodský (46,3 %). Další borci (Jiří Pišl, Jiří Machula, Adam Hejdrych, Alois Machačný, Pavel Kodet, Jan Kohut a Dušan Vrabec) toho odehráli a uhráli výrazně méně.

Ve skupině D uzavíralo Kopidlno D první desítku. To dávalo dost příležitosti i hráčům žákovského věku. Tým tedy tvořili Pavel Kodet (63,9 %), Adam Hejdrych (47,8 %), Jan Kohut (46,1 %), Vojtěch Slavík (42,4 %), Alexandr Petr (42,1 %) a Dušan Vrabec (34,8 %), zahrál si i Alois Machačný.

Více radosti nám udělaly mládežnické

kategorie. V kategorii dorostu vybojovalo Kopidlno třetí místo - tedy bronz - byl to suverénně nejmladší tým v soutěži. Za něj nastupovali mladší žáci: Vojtěch Slavík, (61,1 %) a Pavel Kodet (58,3 %), starší žák Adam Hejdrych (61,1 %). Jeden z turnajů odehrál i Jan Dřímál.

Bez jediného zaváhání prošli přeborem žáci Kopidlno, nejhorší výsledek v sezoně byl 7:3! Velmi vyrovnaný tým tvořili Adam Hejdrych (100% úspěšnost!), Vojtěch Slavík (95,3 %), Pavel Kodet (93,0 % - oba pouze s jednou prohrou ve dvouhrách) a střídající Ivo Miške.

Kromě účasti v okresních přeborech reprezentovali naši žáci ještě na dalších akcích.

Kodet 13. místo, Slavík 14. místo. V kategorii starších je Pavel Kodet 14., Adam Hejdrych 18. a Vojta Slavík 20. v kraji.

Pavel s Vojtou se zúčastnili také přeboru ČR mladších žáků České obce sokolské. V kategorii jednotlivců postoupili oba hráči ze svých skupin a umístili se na 5.-8. místě. Ve čtyřhře navázali na skvělý výsledek z předešlého roku (přeborníci ČR) a umístili se na skvělém 2. místě, když prohráli ve finále s hráči Sokola Hradec Králové (tréninkové středisko mládeže) a za nimi skončili hráči z Plzně, Znojma či Olomouce.

Jak v nadcházející sezoně? Družstva mužů budou zredukována na tři. Hrát budeme v elitní skupině A, ve skupině B a ve skupině D.

Podle soupisek jednotlivých družstev by měly týmy obsazovat horní místa v tabulkách s cílem postoupit ze svých skupin do vyšší skupiny, resp. družstvo A by se mělo pokusit o návrat do krajské soutěže.

V mládežnických kategoriích bychom chtěli navázat na skvělé výsledky z minulé sezony. Nebude to jednoduché, protože Vojta, Pavel a Adam by měli letos startovat pouze v dorostu, i když jsou věkem ještě žáci. Chceme tak dát příležitost dalším hráčům, jako jsou Miške, Ulrych, Remont, Paleček atd.

Nejlepší hráči dostanou příležitost účastnit se bodovacích turnajů mládeže organizovaných krajem či okresem, chtěli bychom navázat na úspěchy z turnajů K-klubu. Předpokládám, že dostanou příležitost i v soutěžích dospělých. Chtěli bychom vyjet i na přebor ČR České obce sokolské.

O výsledcích bychom chtěli své příznivce informovat ve vývěsní skříňce v sokolovně, a pokud se nám to podaří, chtěli bychom obnovit webové stránky.

Jiří Machula

Vojta Slavík vyhrál seriál turnajů K-klubu v Jičíně v kategorii mladších žáků. Adam Hejdrych byl ve starších žácích na šestém místě.

Zúčastnili jsme se i krajských bodovacích turnajů a krajských přeborů v žákovských kategoriích. Ani mezi nejlepšími hráči kraje se naši neztratili a umísťovali se těsně za špičkou kraje, tvořenou hráči tréninkových center mládeže. Navíc jsme se neúčastnili všech bodovaných turnajů. Umístění našich v žebříčku kraje hovoří za vše: mladší žáci

NEŽ MNE ZDE ODLOŽÍŠ – VÍŠ, ŽE...

**...nekompletní
rozebraný spotřebič
= poplatek!**

vám radí

www.elektrowin.cz

Velké
spotřebiče

Nářadí, hobby,
dílna

Střední
spotřebiče

Zahrada

Malé
spotřebiče

Chlazení

**...kompletní
nerozebraný spotřebič
= zadarmo!**

Chraňme společně životní prostředí!